

திலகத்துடனும் தங்கள் வீட்டிலே மாட்டியிருக்கும் அம்மாவின் படத்தலைப் போல எழுதுவோமா, அல்லது அவளது அலையைலையாக அவிழும் மகேக் கபந்தலை, ஒரு புகைத் தோள் வழியாக அவள் எடுப்பான மார்பில் ஏறி இறங்க வதைத் து, சினிமா நடிகை போல சிங்காரமாக எழுதுவோமா என்பது போன்ற பல பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான் அவன்.

இளமையில் கனவிலே மிகக் கும் ஓர் ஆடவனாக் குத்தன் காதலி கண்ணகி போல் பத்தினியாகவும் இருக்க வணேடும். அதே நேரத்தில் மாதவி போல் மனதுக்காக கிளர்ச்சி தரும் மாயக் காரியாகவும் இருக்க வணேடும். இது இன்றைய நேற்றைய கனவல்ல. முற்காலத்திற்கு கட்டிலட சிய மாதா, அன்னையையும், அடியாள பணியும் கொண்ட பத்தினிப் பண்ணாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. “வள்ள மூலம் மாதா” போல் பஞ்சனையில் இன்பத்துயில் தருபவளாகவும் இருக்க வணேடும் என்றே கருதப்பட்டது. அதனால் தான் ஸ்ரீ தரும் பத்மாவை வெவ்வேறு விதமாகக் கற்பனை செய்து பார்த்தான் அன்று.

பத்மாவைப் பொறுத்த வரையில் கொடி போன்ற பணமையும் சித்திரப்பாவை போன்ற கட்டும் கொண்ட அவளது வண்ண உடல் எந்தப் “போசி”றும் பொறுத்தமானதே. நீ ச்சலுடையில் கட்ட நேரத்தியாகத் தானிருப்பாள். மலே நாட்டு நடிகையர் கட்ட அவளிடம் தோறும் பி ஏற்படும். ஆனால் இந்த விதமான சயெறகைப் ‘போஸ்’களை விட்டு விட்டு வேறு விதமாகவும் அவளை எழுதலாம். பல கலகைக் கழக மாணவி என்ற அவளது தினசரி காலத்தில் கட்ட அவள் அழகாய்த் தான் இருப்பாள். ஏன் சில சமயம் அவள் வீட்டிலிருப்பது போல் அவள் சிறிதாயை அழகு திக் காட்டும் அவளது பெரிய பிவிட்ட ‘கவுண்டியோ, பாவாடகை சட்டையையோ அணியச் செய்து, அந்தத் தோற்றத்தில் கட்ட அவளதைத் தீட்டலாம். இன்னும் கூற்றமற்ற மலர் போல் அவள் தோன்ற வணேடும் மாயின் தாவணி அணியச் செய்து அந்தத் தோற்றத்தில் நாலாந்து வரணங்களில் அவளை வானவில் போல் கட்ட வரணத்து விடலாம். ஏன், காலோடு காலாக ஜட்டி, உடம்பின் மடே பள்ளங்களையும், வளவூ நெளிவுகளையும் கவினுறக் காட்டும் ‘ஜீன்ஸ்’ என்னும் மெல்லியலார் காற் சட்டையை அணியச் செய்தும் அவளை எழுதலாம். “ஆனால் இவற்றில் எவ்வாறு நான் அவளதைத் தீட்டப் போகிறேன்? அவளாகக் கு எல்லம் அழகாய்த் தானிருக்கும். என்னால் இதில் ஒரு முடிவாக் கும் வர முடியவில்லையே! என்ன செய்து வேன்?” என்று சிறிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டு, சிறு பணை போல் கவலைப் பட்டான் அவன். இப்படிப்பட்ட சிக் கலான பிரச்சினைகள் எழும் போது, அவன் கலந்தாலோசிக்கும் அவனது நண்பன் சூரவேதிடம் இதனைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிக் கலாமென்றாலோ, சில காலமாகச் சூரவேதையை சந்திப்பதே அரிதாகிவிட்டது. சீ மகைக் கும் மலே பிப்பிற காகப் போவதற்கு ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்த அவன் விசாகந்தோருக்கும் தானாதிபதி காரியாலயங்களாக் கும் வள்ளவத்தையிலிருந்த அவனது உறவினர் கடகைக் கும் மிடையே பம் பரமாகச் சூற்றிக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் இது போன்ற சின்ன விஷயத்தலை அவனிடம் பசே ஸ்ரீ தருக்கம் முன்னிலை வாத வெட்கங் கட்ட இப்பொழுது பிறந்திருந்தது!

இவ்வாறு ஸ்ரீ தர் கலங்கிக் கொண்டு இருக்க, புத் மாவோ தான் அண்மையில் சில விஷயங்களில் எவ்வளவு துணிவாக நடந்து கொண்டாள் என்பதை நினைந்து நினைந்து வியந்து கொண்டிருந்தாள். பண்களாகக் குடியில் பாயிவலாத ஆண்மயுணர்ச்சியுடன் தான் காரியங்களைச் செய்து வருவதாக அவள்குப்புபட்டது. உதாரணமாக அவள் ஸ்ரீ தருடன் இரண்டு தடவகைகள் தந்தகைக்குத் திரியாமல் கள்ளமாக வளியே போய் விட்டு வந்தமகை அவள்க்கே அளவிட முடியாத ஆச்சரியத்ததை தந்திருந்தது. ஒன்று ஐஸ்கிரீம் பார்லருக்குப் போய் வந்தமகை, மற்றது தகிவளமை மிருக வனத்துக்குப் போய் வந்தமகை. “அதுவும் சும்மா போய் விட்டு வந்தனோ? பார்ப்பவர்கள் புதிதாக மணமுடித்த இளம் ஜோடிகள் என்று எண்ணும்படி உடலோடு உடல் உராய, மிருக வனத்தில் என்னென்னவெல்லாம் செய்து, எதை எதை எல்லாம் பசீ, எப்படி எப்படி எல்லாம் நடந்துகொண்டோம்!” என்று சிந்திந்தாள் அவள். “ஆனால் நான் இப்படி அப்பாவைக்குத் திரியாமல் நடந்தது சரியா? அது அவரை ஏமாற்றியது போலத்தானே? என்றாலும் காதல் விஷயங்களைப் பற்றேறோறியும் படியாகச் செய்ய முடியுமா? இந்தச் சிக்கலால் தான் பல பண்களும் ஆண்களும் காதல் புரிவதற்கே அஞ்சிக் காதல் புரியாமலே இருந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அதுவும் தப்புத்தான். வாழ்க்கையின் முக்கியமான அனுபவமொன்றைப் பெறாவிட்டால் அந்த வாழ்க்கையின் பயன் தான் என்ன? அதனால் தான் அந்தக் காலத்திலிருந்தே காதலருக்குக் களவு முறைகளை அனுமதித்துள்ளார்கள் நமது முன்னோர்கள். பழைய காலத்திலும் களவு காதலில் ஈடுபட்ட தலவை தன் பெற்றோரை ஏமாற்றத் தானே செய்தாள்? இன்று நான் அப்பாவை ஏமாற்றுகிறேன். நிச்சயம் எனக்குப் பிறக்கும் மகனும் மகளும் கபிட எனக்குத் திரியாமலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யத் தான் செய்வார்கள். அவர்கள் என்னை ஏமாற்றுவார்கள். இதுதான் உலக நியதி போலும்” என்று கபிட நினைத்தாள் அவள்.

ஆனால் ஸ்ரீ தருடன் படமெழுவதுவதற்காகக் கடற்கரைக்கு மறே கொள்ளவிரும்பு த பிரயாணத்தையும் மிருகவனத்துக்குச் சென்றது போலவே கள்ளத்தனமாகத் தந்தகைக்குத் திரியாமல் செய்து சரியா? - தற்செயலாக அப்பாவைக்குத் திரிந்த யாராவது தன்னையே ஸ்ரீ தருடன் அங்கே கண்டுவிட்டு, அதை அப்பாவிடம் வந்து சொன்னால் நிலமையை என்ன? விஷயங்கள் எவ்வளவு குளறுபடியாகி விடும்? உண்மையில் அப்பா நான் ஸ்ரீ தருடன் அளவாக ஊர் சூற்றுவதையோ, நெருங்கிப் பழகுவதையோ ஆட்சேபிக் கா மாட்டாரென்றாலும், இன்னும் பல கலகைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் படிப்பென்ன ஆகும் என்று அஞ்சமாட்டாரா? மலேமும் மண முடிக் காது ஆண்டோடு நெருங்கிப் பழகும் பண்கை தன்னையே பெரிய ஆபத்துகளுக்கு ஆளாகிக் கொள்ளவும் கபிடும். நெருங்கிப் பழகும் ஆண் பண்கை எவ்வளவு நாட்களுக்குக் களவொழுகத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்க முடியும்? அவ்வித விஷயப் பரீட்சகைகளினால் முடிவில் பண்கை தாய்மகை நிலையை அடறந்து விட்டால், அதனால் ஏற்படும் சமுதாய அபவாதத்தையும் சிறுமையும் எப்படிச் சமாளிப்பதென்ற கவலையும் பொறுப்புள்ள தந்தகை என்ற முறையில் அப்பாவைக்கு இருக்கும்லவா? - இவ்விதம் பலவாறு சிந்தித்த புத் மாவைக்கு நிலமையைச் சமாளிக்க ஒரே ஒரு வழிதான் தன் பட்டது. அடுத்த வீட்டு அன்னம் மாவதை துண்கைக் கொண்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயல் வேண்டுமென்பதே அது.

அன்னம்மா அடூத் த வீ ட்டு அன்னம்மா என்றே பரமானந்தர் வீ ட்டிலும், அன்னம்மா வீ ட்டுக்கு அந்தப் புறமிருந்த அவிஸ் நோனா வீ ட்டிலும் அழகைக் கப்பட்ட போதிலும் பரமானந்தர் வீ ட்டைப் பொறுத்த வரையில் அவள் உண்மையில் ஓர் உள் வீ ட்டு உறவாக் காரியாகவே இருந்தாள். நாளொன்றுக்குக் குறைந்தபட்சம் பத்துத் தடவகைகளாவது பின்புற வாயில் வழியாகப் பரமானந்தர் வீ ட்டுக்கு வந்து போகும் பழக்கத்தையுடைய அன்னம்மா புரூஷணை இழந்து விதவையான காலம் தொடர், அந்த முழுத் தோட்டத்துக்கும் கொலீ ஜ் ரோட் தபால் கந்தோரூக்குப் பக்கத்தேயிருந்த அந்தோணியார் போசன சாலகைக்கும் உருசியான தோசகைகளைச் சூட்டிக் கொடுத்ததுத் தனக்கென்று பெரும் புகழ் சம்பாதித்துக் கொண்டவள். அது மட்டுமல்ல, பரமானந்தர் வீ ட்டுக்கும், 48/33ம் இலக்க வீ ட்டிலிருந்த பாடசாலையை வாத்தியார் மய்யாருக்கும் வறெறிலகைக் கடவைலையாகக் கிழவனுக்கும் அவள் தான் மத்தியான உணவு கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்தாள். இவற்றால் கிடகைக்கும் வருமானத்தவைத்தே அவளது சிலைவாகளும், அவளது வலையில்லாத ஓரே மகனான 'திராவிடதாசன்' என்று தன் பெயரை 'ரிப்பெர்' செய் திருந்த சிங்கார வலேவின் சினிமாச் சிலைவாகளும் தடங்கலில் லாமல் நடபெறக் கட்டியதாயிருந்தன.

புத்மா அன்னம்மா வீ ட்டுக்குப் பின்புற வாசல் வழியாகப் போன போது அன்னம்மா அடூப்பு வகைகளில் உட்கார்ந்து தோசகைகளைத் தடவகைக்கு இவ்விரண்டாகச் சூட்டு அடூக்கிக் கொண்டிருந்தாள். புகைக்கும் நல்லெண்ணெய்த் துணியால் தோசகைக் கல்லை அழுத்தித் துடைத்து, அகப்பயால் அதில் தோசை மாவை ஊற்றிச் சூறுசூறுப்பாக வலையைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும், வாய்க்கு ஓய்வு கொடுக்காமல் அடூப்புகுப் பக்கத்தில் ஓர் பலகையில் உட்கார்ந்திருந்த அவிஸ் நோனாவுடன் ஏதேனோ பசிக் கொண்டேயிருந்தாள் அவள். அந்தோணியார் போசன சலகைக்கு அனுப்ப வேண்டியதை நன்றாக விடியு முன்னரே அவள் சூட்டு அனுப்பி விடவது வழக்கம்.

இப்போது அவள் சூட்டுக் கொண்டிருந்தது தோட்டத்து "ஓடர்" களாக் காகவும் மகன் திராவிடதாசன் உண்பதற்காகவும் தான். தோசகைக் கல்லில் 'சொய்யென்று சூடுபட்டதுக் கொண்டிருந்த அன்னம்மாவின் இரட்டைத் தோசகைகளின் வாசம் தோட்டத்திற் பாதி தபரமாவது வியாபித்துக் கொண்டிருக்க, அரட்டைக்கார அவிஸ், தோட்டத்துப் புதினங்களைப் பற்றித் தனது காலவைமர் சனத்தவை அப்பொழுது நடத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்னம்மாவின் சட்டான தோசகைகளின் உருசிக் கு எவ்விதத்திலும் அவிசின் சட்டான விமர்சனக் குறிப்புகளின் உருசிகுறைத்ததென்று சொல்ல முடியாது. அவள் தனக்குத் தரிந்த சிங்களத் தமிழில் தனது பசேசுகளை நிகத்திக் கொண்டிருக்க, அன்னம்மாவும் தனக்குத் தரிந்த தமிழ் சிங்களத்தில் தன் கருத்துகளை இடையிடையேக் கற்றிக் கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் உண்மையில் அங்கே ஒருவர் மொழியை ஒருவர் கொலையை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒருத்தியின் மொழிக் கொலையை மறறவள் பழிவாங்குவது போல இருந்தது அவர்கள் பசிக் கொண்டிருந்த தோரணை. அன்னம்மா தனக்குச்

சிங்களம் தரெயுமனென்புதைப் பிரகடனம் செய்யவும், அவிஸ் தனக்குத் தமிழ் தரெயுமன்
என்பதை அறிவிக் கவும் அவ்வாறு ஒருத்தி மொழியில் மற்றவள் பசேிக் கொண்டாள்
படோலும்!

கூசுமாவீட்டுக்கு எதிர் வீட்டிற்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் ஓர் இ. ப. ச. பஸ்கண்டக்டர் கூசுமாவூக்கு வலவை சுவதாகக் கறிய அவிஸ், “பாவம், அவனுக்குக் கூசுமாவூக்கு ஒரு கள்ளப் பிள்ளை இருப்பது இன்னும் தரெயாது படோல்” என்று கூறிப் பிட்டாள். “ஆனால் அந்த இளந்தாரி தான் என்ன செய்வான்? கூசுமாதங்கள் வீட்டு வாசலிலே எந்த நேரமும் நின்று கொண்டிருக்காமல் பட்டோட்டுக் கொண்டிருந்தால் ஆண்பிள்ளையால் சும்மா இருக்க முடியுமா?” என்று கேட்டாள் அவிஸ். அன்னம்மா அவிஸ் காதில் கூனிந்து “கூசுமாவூக்குச் சரியான மடோகிளிப் பிசாசுதான் பிடித்திருக்கிறது. மூந்தா நாள் சிங்காரம் கூலிக் காமப் பரகைக் கூலிக் கப் படோல் படோது, வழியிலே இரண்டு பரோம் ஏதோ சிரித்துச் சிரித்துப் பசேுவதை நான் இங்கே வாசலிலே இருந்தே பார்த்து விட்டேன். அவர் கூலிச் சிட்டு வந்ததும் “உனக்கென்னடா கூசுமாவூட்டு பசேச்சு! மற்றவன் பிள்ளையை வளர்க்கப் படோகிறாயா?” என்று சரியாகக் கொடுத்தேன். “ஆள் இப்போது பயந்து படோய் விட்டார். அடங்கிப் படோயிருக்கிறார்” என்று இரகசியமாகக் கூசுகூசுத்தாள்.

புத்தா அன்னம்மாவின் வீட்டின் உட்புறத்தில் திராவிடதாசன் இருக்கிறானா என்று பார்த்த படோது முன்னாள் இரவூ எம். ஜி. ஆர். படம் இரண்டாம் காட்சி பார்த்த களபப்பால் அவன் அங்கே இருந்த ஒரு சாக்கூக் கட்டிலில் இன்னும் நீண்டு பட்டுத் தூக் கூறட்டை விட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டாள். இதற்கிடையில் அவிஸ் பிற்காளில் தடோசையூட்டு புறப்படத் தயாராகி விட்டாள். அவள் அங்கிருந்து படோகூ முன்னர் புத்தாவின் கன்னத்ததைத் தன்ககைளால் கிள்ளி, “பெம்பிளை பெரிய பெம்பிளையா வளர்ந்திட்டா, எப்போ கலியாணம்” என்று வடேிக் கையாகக் கறியி விட்டுப் படோனாள். புத்தா பதிலூக்கு அவளதைத் தன்ககைளால் கூட்டப் படோவது படோல் பாசாங்கூ செய்தாள்.

அன்னம்மாவூடன் தனிமையில் விடப்பட்டதும் புத்தா “அன்னம்மாகா நீங்கள் ஒரு பெரிய உதவி எனக்குச் செய்ய வணேட்டும். செய்வீர்களா?” என்றாள்.

“என்ன உதவி தங்கச்சி! சொல்லு, செய்கிறேன்.” என்றாள்.

“எனக்குச் சொல்ல வடிக் கமாயிருக்கிறது!”

"அப்படியானால் எனக்கு விஷயம் என்னவென்று தெரியும். ஸ்ரீ தரபைப் பற்றி அப்படித்தானே?"

"முற்றிலும் சரி. உங்களாக்குச் சாஸ்திரம் கட்டத் தெரியும் போல!"

"தெரியும். தோசைச் சாஸ்திரம். தோசை 'சொய்ய'யென்று சப்தம் போட்டால் அது ஸ்ரீ தரபைப் பற்றி என்று அர்த்தம்."

தோட்டத்திலே அன்னம்மா ஒருத்திக்குத் தான் ஸ்ரீ தர-பத்மா பற்றிய விஷயங்கள் முற்றிலும் தெரியும். பரமானந்தரும் பத்மாவும் அவற்றை அவளுக்கு மறக்க முயற்சி செய்யாமல், எல்லாவற்றையும் கிறியிருந்தார்கள். ஒரு நாள் அன்னம்மா ஸ்ரீ தரபைப் பார்த்துவிட்டு "மாப்பிள்ளை என்றால் இப்படியல்லவோ இருக்க வேண்டும்! சினிமா நடிகன் தோற்றுப் போவான் உன் ஸ்ரீ தரிடம்." என்று கட்டக் கிறியிருக்கிறாள். அன்று தொடக்கம் பத்மாவாக்கு அன்னம்மா மீதுள்ள அன்பும் மதிப்பும் பல நூறு மடங்கு அதிகரித்துவிட்டன!

பத்மா அன்னம்மாவிடம் "அக்கா! நாளை என்னைத் தன்னோடு கடற்கரைக்குப் 'பிக்னிக்' போக அழைத்திருக்கிறார் ஸ்ரீ தர். எப்படியும் போக வேண்டும். நான் நினைத்தால் அப்பாவாக்குத் தெரியாமல் போய் விடலாம். ஆனால் அது சரியில்லை. அப்பாவைக் கட்டால் நிச்சயம் மறுக்க மாட்டார். ஆனால் எப்படிக் கா வடெக்மில்லாமல் நான் இது பற்றி அப்பாவிடம் பசேுவனே? நீ சொல்லி விடுகிறாயா?" என்றாள்.

"ஆ, இது தானா? நீ போ. தோசை சூட்டு முடித்ததும் நான் வந்து பசேுகிறேன். எப்படியாவது நாளாக்கு ஸ்ரீ தரோடு உன்னை ஊர் சூற்ற அனுப்பினால் சரிதானே?"

பத்மா திருப்தியோடு புன்னகை செய்து "ஆம்" என்று தலையை அசைத்தாள்.

"ஆனால் ஒன்று. குசுமா போல் தெரியாத தனமாக நடந்து கொள்ளாதே. கல்யாணம் ஆகும் வரை ஆண்பிள்ளைகளோடு பழகுவதே ஆபத்து. ஆனால் இப்போதெல்லாம் புது மாதிரி. என்றாலும் புத்திசாலித் தனமாக நடந்து கொள்." என்றாள் அன்னம்மா.

பத்மா அங்கிருந்த சட்டான தோசை ஒன்றில் ஒரு துண்டைப் பிய்த்து வாயில் போட்டுக் கொண்டு “வருகிறேன்” என்று புறப்பட்டாள்.

அன்று மத்தியானம் வழக்கம் போல் பத்மா வீட்டுக்கு உணவு கொண்டு வந்த அன்னம்மா சூரூட்டுப் பிடித்துப் பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்த பரமானந்தரிடம் விஷயத்தை மெல்ல ஆரம்பித்தாள்.

“ஸ்ரீ தர் பத்மாவை நாளகைக்கு எங்கோ ‘பிக்னிக்’ போக அழைத்திருக்கிறானாம். அதை உங்களிடம் பசே பத்மாவைக்கு வடிகம். தாயில்லாத பிள்ளை. என்ன செய்யும்.? என்னிடம் வந்து சொல்லிற்று. நான் உங்களிடம் பசே நாளகைக்கு எப்படியும் அவளை ஸ்ரீ தரூடன் அனுப்பி வைப்பதாகச் சொன்னேன்.”

“ஓ, அப்படியா? தாயில்லாத பிள்ளைக்கு நீ தான் அப்போ தாய். சரி, போகச் சொல்லு. ஆனால் ஓர் ஆண் பிள்ளையோடு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று புத்தி சொல்லிக் கொடுக்க மட்டும் மறக்க வேண்டாம். ஸ்ரீ தர் யோக்கியமான பையன். ஆகவே இதில் நாம் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை” என்றார் பரமானந்தர்.

அன்னம்மா “நான் பத்மாவைக்கு இந்த விஷயங்களை பற்றி எவ்வளவோ புத்திமதிகள் முன்னரே சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அத்துடன் நல்ல பணை. இல்லாவிட்டால் உங்களுக்குத் தெரியாமலே பிள்ளைக்குப் போவது போல் களத்தனமாகப் போயிருக்கலாமல்லவா? அப்படித்தானே இந்தக் காலத்தில் ஆணென்ன, பண்ணென்ன, பிள்ளைகள் செய்கின்றன?” என்றாள்.

பரமானந்தர் “அது எனக்குத் தெரியும் அன்னம்மா. இல்லாவிட்டால் நான் ஒரு பெரிய குழந்தைக்கு இவ்வளவு சூதந் திரம் கொடுத்து திருப்பனோ என்ன? பத்மாவைக்கு மிகவும் நிதான புத்தி” என்றார்.

அன்னம்மா போனதும் பரமானந்தர் பத்மாவின் புத்திசாலித்தனத்தையும் களவின் மையையும் வியந்து கொண்டார். மற்றப் பணைகள் போல் சூதந் திரத்ததைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, ஊர் சூற்றாமல் பத்மா எவ்வளவு அடக்கமாக நடந்து கொள்கிறாள் என்று அவர் மெச்சினார்! பாவம் பரமானந்தர், இளமையின் சீழ்ச்சிகள் அவருக்கு என்ன தெரியும்? ஐஸ்கிரீம் பார்லிலும், மிருக வனத்திலும் பத்மாவும் ஸ்ரீ தரூம் செய்து கொண்ட காத்தற் செய்கைகளை அவர் கண்டிருந்தால், அவர் அப்படி நினதை திருப்பாரா, என்ன?

அடுத்த நாட் காலபை பத்மா குளித்து முழுகி அரம்பை போல் அலங்காரம் செய்து கொண்டுவந்து அப்பாவிடம் வந்து “அப்பா! நான் போய் வருகிறேன். மயின்று மணிக் கு வந்து விடுவனே” என்ற பொழுது அவர் தாராளமான மனதோடு “இருட்டு முன் வந்தால் போதும். ஸ்ரீ தரிடம் நேரமிருக்கும் போது இங்கு வரச் சொல்” என்று கூறிப்பிட்டார்.

பத்மா துள்ளிப் பிடித்து நடுநடுவாய் வீ தியின் இறங்கி நடக்க, மலர்ந்து மணம் வீ சும் சிவந்த ரோஜா போல் விளங்கும் தன் பருவமகளின் இன்றைய நிலையைக் காண அவளது அன்புத்தாய் இப்பொழுது தன் அருகில் இருக்க, தான் கொடுத்து வகைக்கவில்லையே என்று கவலையடைந்த பரமானந்தர், ஈரமாகி வந்த தன் கண்களிரண்டையும் தனது விரல்களால் கசக்கிக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ தரூம் பத்மாவும் ஏறக்குறையப் பத்து மணிக் குச் சரியான ஒளியில் பளிச்சென்று விளங்கிய கல்கிசைக் கடற்கரையை அடைந்த போது, ஸ்ரீ தர் அங்கே காணப்பட்ட திரளான ஜனங்களாகக் கண்டு திகைத்து விட்டார். அவனுக்கு அங்குள்ள ஹோட்டல் நன்கு பழக்கப்பட்ட இடமாதலால், நேரே காரை ஹோட்டல் வளவாக்குக் கொண்டு போய் அங்கு நின்ற பிறகு தனக்கையான காரைக்கு நடுவே எப்படியோ ஓரிடத்தைப் பிடித்து நிறுத்தி விட்டு, பத்மாவைத் தன் ஓர் கரத்தால் அணைத்து வண்ணம், ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் மெத்தென்ற மரகதப் புறநாயகியில் தன்னையே மரங்களாகக் கொண்டு இடையே இடப்பட்டிருந்த மசேகைகளை நோக்கி நடந்தான். கடலில் நீ ந்துவதில் பிரியமுள்ள ஸ்ரீ தர் வாரத்தாக்கு ஒரு தடவையோ, இரு தடவையோ ஹோட்டலிலிருந்து ஸ்நான மண்டபத்தாக்கு வருவது வழக்கமானதால், அங்குள்ள ஊழியர் பலருக்கு அவனை நன்கு தெரிந்திருந்தது. ஸ்ரீ தரையும் பத்மாவையும் கண்டதும் அவர்களிலே மிகவும் வயதோதியான அல்பேட் ஸ்ரீ தரை நோக்கி வந்து, பெரிய பிக்குடை ஒன்று பொருத்தப்பட்டிருந்த ஒரு மசேகைக்கு அவனை வழிகாட்டிச் சென்றான். பத்மாவாக்கோ இவரை எல்லாம் புதிய அனுபவங்கள். உண்மையில் இப்படிப்பட்ட பெரிய ஹோட்டலாக்கு அவள் போனது இதுவே முதல் தடவை. இருந்த போதிலும், எந்த இடத்தாக்கும் ஏற்புப் புத்திசாலித் தனமாகவும் சலனமில்லாமலும் நடக்கும் நாகரிகப் பண்பு என்றுமே அவளுக்கு இயற்கையாக அமைந்திருந்ததால், அவள் மிக நாசுக்காகவே நடந்து கொண்டாள். இன்னும் அவளது பெரெழில் அவள் நாகரிகமாக நடக்காவிட்டால் கட்ட நாகரிகமாக நடப்பது போன்ற பிரமையையாருக்கும் ஏற்புத்தவையே செய்யும். இந்த வகையில் தகை வனப்பு ஆண்க்கென்ன பண்ணைக்கென்ன, பல இடங்களில் பல சௌகரியங்களதைத் தரத் தான் செய்கிறது.

பத்மா கம்பீரமாக உயர்ந்து தோன்றிய ஹோட்டலையும், அதைச் சூற்றியிருந்த தன்னையே நிறைந்த சோலையையும், சிமெந்தினால் அழகுற அமைக்கப்பட்டும், நிலத்தாக்குத் தக்கபடி உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சில இடங்களில் படிக் கட்டாக்களுடனும் விளங்கிய நட்பாதகையையும், அவற்றின் ஓரங்களையே அலங்கரித்த மலர்ப் பாத்திகளையும் ஹோட்டலாக்குப் பின்னே மல்லிகை மலர் போன்ற நூரையோடு காரை

நனோக்கித் திரண்டுவந்து வடுபித்துக் குமுறிய அலகைளினால் உயிரோட்டம் கொண்டு விளங்கிய நீலக் கடற்படவாயும் பார்த்துப் பார்த்துப் புளங்காக்கிதமடந்தாள். பனோதாதற்குக் கடற்காற்று வெகமாக வீசிவந்து உடல் முழுவதையும் தழுவி,

தலமையிரமென்னும் பின்னும் அலயை வதைத்து, உள்ளத்துக்கும் உடம்புக்கும் தனெய்யும் இன்பச் சிலிர்ப்பய்யும் அளித்து இது பிலலோகமனோ அன்றிச் சுவர்க்கப் பிமியனோ என்ற ஐயப்பட்டை அவளாக்கி ஏற்படுத்தியது.

ஆனால் இயற்கையும் செயற்கையுமான இந்தக் காட்சிகளை விட அந்த ஹோட்டலில் அப்பொழுது காணப்பட்ட மனிதர்களும் அவர்களது நவநாகரிகப் போக்கும் தான் அவளை அதிகமாக கவர்ந்து ஒருவித மயக்கத்தை அவளாக்கிக் கொடுத்தன. பல நூற்றாண்டுகளாக காலவையேற்ற கந்தரவர், கின்னர்கள், கிம்புரூடர் போல் அங்கு திரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். பல ஆண்களும் பெண்களும் குறுகிய நீச்சலுடகளை அணிந்து சிரித்துப் பேசிக் குறும்புகள் செய்து குதிகலித்த காட்சி, தான் இருப்பது இலங்கையை அல்லது 'மியாமி' அல்லது 'பிரடைடன்' கடற்கரையை என்று அவளை எண்ண வைத்தது. உண்மையில் இப்படிப்பட்ட காட்சிகளை மறேசொன்ன கடற்கரையைப் பறிய ஆங்கில சினிமாப் படங்களில் தான் அவள் இதுவரை கண்டிருக்கிறாள். இலங்கையிலேயே அவை போன்ற இடங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவளாக்கி இதுவரை தெரியாது. பாரக்கப் போனால் கொட்டாஞ்சனையைக் கலக்கிசைக்கும் வெகு தொலைவில்லை. இருந்த போதிலும் இவற்றை எல்லாம் இதுவரை அறியாது, கொழும்பிலேயே ஓர் அசல் பட்டிக் காடும் மாதிரித் தானே நான் இருந்திருக்கிறேன் என்று வெட்கமும் அதிசயமும் அடையத்தாள் அவள். ஸரீ தரிடம் "இந்த இடம் எந்த நாளும் இப்படிக்கோலாகலமாகத் தான் இருக்கிறதோ?" என்று மெல்லிய குரலில் கேட்டாள் அவள். ஸரீ தர்புன்னகையோடு, "இல்லை, இன்று இங்கே ஒரு காரனிவல் அல்லது களியாட்டம் நடக்கிறது. கடற்கரையைக் களியாட்டம் என்பது அதற்குப் பெயர். அதனால் தான் இவ்வளவு ஜனங்கள் இல்லாவிட்டால் குறைவானது" என்றான்.

பதமா இப்பொழுது கண்களை நாலு புறமும் செதுக்கி நீச்சலுடையிற் சென்ற ஆண்களையும் பெண்களையும் அவர்களறியாமலே நன்கு அவதானிக்கலானாள். அவர்களில் சிலர் ஐரோப்பியர், சிலர் பறங்கியர், சிலர் சிங்களவர்கள், சிலர் மலாயர்கள். தமிழர்கள், தன்னிந்தியரும் சரி, இலங்கையரும் சரி அங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை அவள் ஆவலுடன் அவதானித்தபோது ஒரு சிலர் மட்டும் அங்குமிங்கும் காணப்படவே செய்தார்கள். ஓர் இளம் ஜனோபி அவளாக்கி சமீபமாகச் சென்ற போது அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு அவர்களை மிகவும் கவனமாக அவதானித்தாள் பதமா. அவர்களில் ஆண்கம்பீரமாகவும் மாநிறமாகவும் காணப்பட்டான் என்றாலும் அவனால் ஸரீ தரூக்கி கிட்டவரமுடியாது. பகட்டான பச்சைநிற ஸநான உடையும், கண்களில் கறும்புக்கண்ணாடியும் அணிந்திருந்தால் அவளாக்கி பக்கத்திற் சென்ற பெண்ணோ மிகவும் கறும்பு. ஓரளவு பதமாவின் தோழி தங்கமணியைப் போலத் தோன்றிய அவளது விட்டுப் போன்ற உடலை ஒரு மஞ்சள் நிற நீச்சலுடைய இறுகப் பற்றியிருந்தது. அது அவளாக்கி ஒரு சொகூசான தோற்றத்தை

தந்த போதிலும் அவள் மட்டும் சிவப்பாகவும் அழகாகவும் இருந்திருந்தால், எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும் என்று யோசித்தாள் பத்மா.

அந்த யோசனையைத் தொடர்ந்து தானும் தனது கட்டழகன் ஸ்ரீ தரூம் நீ ச்சலுடை அணிந்து கடல் மண்ணில் துள்ளி விளையாடித் திரிவது போன்ற கவின மிக்க கனவொன்றும் அவள் மனதில் மிதந்து வந்தது!

ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் பல இடங்களில் 'டகைர் கிளப் பீ ச் கார்னிவல்' என்ற சிவப்புக் கொட்டை எழுத்துகளில் பொறிக் கப்பட்ட மஞ்சள் நிறக் கொடிச் சீலகைகள் மரங்களாகக் கு இடையே உயரமான இடங்களில் இறக இழுத்துப் பாதகைளின் குறுக்கே கட்டப்பட்டிருந்தன.

அவற்றையும் கவனித்தாள் பத்மா. சில சோப்புக் கம்பனிகளும், குளிர் பானக் கம்பனிகளும் அங்குமிங்கும் தமது விளம்பரங்களையும் கொடிச் சீலகைகளிலே பொறித்துக் கட்டியிருந்தன.

பத்மாவாக்கு அவள் கண்ட காட்சிகள் பெரிய கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணியிருந்தன. அவளது மறைந்த கிடந்த ஆசைக் கனவுகள் பல உயிரக் கொண்டு மனதில் கடித்தாடத் தொடங்கியிருந்தன! ஆனால் ஸ்ரீ தரூக்கோ அவ்வித அனுபவம் ஏற்படவில்லை. அவன் அடிக் கடி இப்படிப்பட்ட களியாட்டுகளில் கலந்து அனுபவப்பட்டவனாதலால், அவன் உணர்ச்சிகள் கட்டுக்குள்ளேயே இருந்தன. அவனுக்கு அப்போதிரந்த கவலை ஒன்றே ஒன்றுதான். இந்தச் சந்தடியில் எப்படிப் பத்மாவைப் படம் எழுதும் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது எனப் பதே அது. கிழவன் அல்பேரீட்டம் உண்பதற்குச் சில காரமான சிறுண்பிகள். ஐஸ்கிரீம், கொக்கோக் கோலா ஆகியவற்றைக் கொண்டு வரும்படி உத்தரவிட்டு, பத்மாவின் சிங்காந்தள் விரல்களைத் தன் விரல்களால் வருடியவாறு "பத்மா! என்ன கனவு காண்கிறாய்" என்றான் புன்னகையோடு.

ஸ்ரீ தரூம் பத்மாவும் வீற்றிருந்த மசேமைட்டுப் பாங்கான ஓர் இடத்தில் இருந்தது. அங்கிருந்தவாறு அவர்களால் மக்கள் திரண்டு குதிகலித்துக் கும் மாளமடித்துக் கொண்டிருந்த கடல் ஓரத்தனை நன்கு கவனிக்கக் கட்டியதாயிருந்தது. ஸ்ரீ தர் நீலக் கல் போல் வீசிய கடலைப் பத்மாவாக்குச் சூட்டிக் காட்டினான். அங்கே பெரிய ஒலிபரப்பிகள் ஆங்கில படப் பாப் பாட்டுகளை முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. அதில் திருப்தியுறாதவர்கள் போன்று சில இளைஞர்கள் கையில் வாத்தியங்கள் ஏந்திப் பாட்டுகள் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் ஸ்நான உடகைளிலும் மற்றும் சிலர் அழகான புஷ் ஷரீட்டுகளிலும் காணப்பட்டார்கள். ஒரு யளவனப் பணை 'ஜீன்ஸ்' அணிந்து கொண்டு ஓர் ஆடவனுடன் ஜோடியாக 'டூவிஸ்ட்' என்னும்

நடனத்தலை ஆடிக் கொண்டு இருந்தாள். சிலர் கடலில் குளித்து விட்டு 'பாத' கவுன் அல்லது பெரிய வர்ணக் கோடுகளிட துவாய்களால் உடல்களைப் போர்த்திக் கொண்டு ஸ்நான மண்டபத்துப் பபிகளில் ஏறிக் கொண்டு இருந்தார்கள். நீ ச்சலுடலை அணிந்த ஒரு சில ஆண்களும் பெண்களும் வணைமணலில் நீண்ட வர்ணத் துவாய்களை விரித்துக் கண்களைக் கறுப்புக் கண்ணாடியாலோ, கைக் கூட்டகைகளாலோ மறைந்துக் கொண்டு சரிய ஸ்நானம் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் என்ற வர்ணங்களுடன் கபிய பெரிய கூடகளை விரித்து, அவற்றின் கீழே நிழலில் படுத்துக் கிடந்தார்கள். பிஞ்சுக் குழந்தைகளும் சிறு பிள்ளைகளும் கடற்கரையணையில் வீட்டுக் கட்டியும் வண்ண வண்ண வாளிகளில் மணலையும் கடல் நீரையும் அள்ளித் தள்ளித் தும் விளையாடிக் கொண்டு இருக்க, ஏராளமான ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் பதோல் வந்து கொண்டு இருந்த அலகைக் கிடையே துள்ளி எழுவதும் நீந்துவதும் நீந்த முயல்வதுமாகக் காணப்பட்டார்கள்.

பத்மாதன் முன் விரிந்து கிடந்த இவ்வின் ப உலகத்தின் மாயையில் தன்னையே மறைத்துச் சொக்கிக் கிடந்தாளாயினும், அவள் முன்னே நடந்து சென்ற பெண்களும் ஆண்களும் அணிந்திருந்த நீ ச்சலுடலைகளின் ரகங்களை கவனிக் கத் தவறவில்லை. ஒரு சில பெண்கள் 'உவன்பீஸ்' - ஒற்றை ஆடலை நீ ச்சலுடலைகளை அணிந்திருந்தார்கள். மற்றவர்களோ மார்புக்கு வறே, இடக்கு வறே என்று 'டபீஸ்' - இரட்டை ஆடலை நீ ச்சலுடலைகளை அணிந்திருந்தார்கள். இந்த இரட்டை ஆடலை நீ ச்சலுடலைகளில் சில மிகவும் குறுகியனவாகவும் சிறியனவாகவும், இறகுகமாகவும் காணப்பட்டன. இவற்றை அவள் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படும் பெண்களின் கவர்ச்சிப் படங்களில் தான் முன்னர் பார்த்திருக்கிறாள். அவற்றின் பெயர் கபி அவளுக்கு நன்கு தெரியும். மின்று நான்கு அகலமே கொண்டன போல் காட்சி தரும் அவற்றின் பெயர் 'பிக்கினி' - அவ்வித உடையைணிந்து ஈரக் கடல் மண்ணில் உற்சாகமாக நடந்து சென்று கொண்டு இருந்த ஒரு பருவப் பெண்ணை அவள் ஸ்ரீ தருக்குச் சூட்டிக் காட்டி "அதோ ஒரு பிக்கினி அணிந்த பெண்" என்றாள், சிரிப்போடு. ஸ்ரீ தருக்கு அவளது குறிப்பு வடிக் கையாயிருந்தது. அவள் முன்னகையோடு "இன்று உன்னை ஒரு பிக்கினி நீ ச்சலுடையில் தான் நான் படமெழுதப் போகிறேன்" என்றான் அவள் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு.

பத்மா திடுக்கிட்டாள். "என்ன நீ ச்சலுடையை? என்னால் முடியாது. நான் ஒரு போதும் அணியாத உடையை அணிய எனக்கு வடிக் கையாயிருக்காது? அத்துடன், நீ ச்சலுடலை எங்கேயிருக்கிறது?" என்றாள் வியப்போடு.

இதற்கிடையில் அல்பரேட் உணவு வகைகளை மசேயையில் கொண்டு வந்து வகைக் கிருவரும் அவற்றை உண்டு கொண்டே பசேசைத் தொடர்ந்தார்கள்.

“உடகை கிடகைக்குமா என்ற கவலை உனக்கு வணைடாம். அவசியமானால் இங்கயே எனது பத்மாவைக்கு நான் ஓர் நீ ச்சலுடயை ததைத்துக் கொடுக்க மாட்டனோ, என்ன?” என்றான் ஸ்ரீ தர் குறும்பாக.

பத்மா அவனது பகதி தனக்குப் பிபிக்கவில்லை என்பது போல தன் முகத்தால் அழகு காட்டினாள். ஸ்ரீ தரோ ஹோட்டலில் தங்களக்கு வணைபிய நீ ச்சலுடகைகளை விலகைக்கோ வாடகைக்கோ பறலாம் என்று விளக்கினான். பத்மா ஆச்சரியத்தோடு “அப்படியா!” என்று வினவினாளானாலும், “நான் அவற்றை அணிய மாட்டனே” என்று அடம் பிபித்தாள். வாய்தான் அடம் பிபித்தது. மனமோ தனக்கு முன்னே விரிந்து வரும் சந்தர்ப்பத்தை வரவறே கவசெய்தது. என்றாலும் நீ ச்சலுடயை அணிந்து கொண்டு எவ்வாறு நாணமின்றி இவ்வளவு ஆட்களிடயே நடமாடுவது என்ற அச்சமும் அவளுக்கு இருக்கவே சய்தது. இருந்த போதிலும் நீ ச்சலுடயை அணிய ஆசை இருந்தால் எப்போதோ ஓர் நாள் நாணத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அதை அணிந்து பாரக்கத்தானே வணைடும்? அதற்கு இன்று ஓர் நல்ல ஆரம்பநாளாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது. இவ்வளவு பரே அணிந்திருக்கும் ஓர் உடயைத் தானே நாம் அணியப் போகிறோம் என்ற எண்ணம் ஓர் புறமும், தனக்கு முன்னே பலபெண்கள் தங்கள் பற்றோர் அண்ணன் தம்பிமார் முன்னிலையிலயே அணிந்து கொண்டு நடமாட்கின்ற ஓர் உடயைக் அது காட்சியளித்ததும், அவளுக்கு தனது இயற்கையான நாணத்தைத் தான் வனென்று விடலாமென்ற தரையத்தைக் கொடுத்தது. இன்னும் இவ்வளவு கபட்டத்தில் நான் நீ ச்சலுடயில் சிலவதமட்டும் யார் விசேஷமாகக் கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணமும், அப்பிபிக் கவனிப்பவர்களும் அதை அங்கீகரிப்பவர்களே அல்லாமல் வறறுத்துக் கண்டிப்பவர்களல்லவே என்ற நினவையும் அவளது அச்சத்தைப் பிபிப்படியாகப் போக்கின. மலேமும் ஸ்ரீ தர் போன்று ஓர் ஆள் பக்கத்திலிருந்து வற்புறுத்தினாலொழியத் தான் ஆசையோடு விரும்பிய காரியந்தான் என்றாலும் நீ ச்சலுடயைத் தானே அணியும் தரையம் தனக்கு ஓர் போதும் வராது என்பதும் அவளுக்குத் தரையம். ஆகவே ஸ்ரீ தர் இன்னும் இரண்டோர் தடவை வற்புறுத்தியதும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாது நீ ச்சலுடயை அணியச் சமமதிப்பதென்று தனக்குள்ளே தான் தீர்மானித்துக் கொண்டாள் அவள்.

இதற்கிடயில் ஸ்ரீ தர் “பத்மா! இந்தச் சந்தை இரசைச்சலில் வதைத்து உன்னபை படமெழுவது முடியாத காரியம். நாங்கள் கடற்கரை ஓரமாக நடந்து சனெறால் ரயில பாதகைக் கருகில் ஓர் தனென்மை மரக் கபட்டத்துக்குப் போகலாம். ஸ்ரீ நான் உடகை வாங்கிக் கொண்டு அங்கு புறப்படுவோமா?” என்றாள்.

பத்மா ஓர் புதிலும் சொல்லாமல் பசோமலிருந்தாள். அது சமமத்தின் அறிகுறியே என்பது ஸ்ரீ தரக்கு நன்கு தரையம். ஆகவே அப்பரேபிடம் ‘பில்’ பணத்தயையும் மலேதிக்கமாக ரிபா ஐந்தபைப் பரிசாகவும் வழங்கி விட்டு, ஹோட்டலில் இருந்த காளிதாஸ்துணிக் கடகைக்குப் பத்மாவை இழத்துக் கொண்டு சனெறான் அவன்.

துணிக் கடயிலிருந்த வட இந்திய விற்பனையாளன் ஸ்ரீ தர்-பத்மா ஜோடியை மிகவும் மரியாதையுடன் வரவழைந்து “என்ன வணேட்டும் சார” என்று விநயமாகக் கேட்டான்.

“இதோ என் பணைமணிக் ஒரு நீ ச்சலுடவை வணேட்டாமம்” என்றான் ஸ்ரீ தர்.

பத்மாவுக்கு அவன் பசேசு வடக்கத்தை உண்டு பண்ணியதாயினும், ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டான்.

விற்பனையாளன் உடனே கடயிலிருந்த பல ரகமான நீ ச்சலுடகையையும் காட்சிப் பட்டிக் கண்ணாடி மீ து பரப்பினான். பல நாகரிகமான ஒற்றை ஆடவை, இரட்டை ஆடவை நீ ச்சலுடகையை எடுத்துப் பத்மா முன்னர் போடுவிட்டுக் குறும்பாக “மற்ற ஆடகையைப் போலல்ல நீ ச்சலுடவை விஷயம். அவை எவ்வளவுக்குச் சிறிதாக இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு அவற்றின் விலை அதிகம்” என்று குறிப்பிட்டான்.

ஸ்ரீ தர் சிரித்தான்.

விற்பனையாளன் மலேமும் தொடர்ந்து பசேசினான்: “இதோ இது மொத்தம் இரண்டவான்ஸ் எடதான். விலை ரப்பா எழுபத்ததைந்து. இதோ இது ஆறு அவான்ஸ் எடவை, விலை ரப்பா இருபது..”

“அப்படியானால் இது ஒன்றுமே நமக்குச் சரிப்படாது. அரை அவான்ஸ், முக்கால் அவான்சில் ஏதாவது இல்லையா? ரப்பா நிறுற்றமைபுது என்றாலும் பரவாயில்லை” என்றான் ஸ்ரீ தர்.

விற்பனையாளனுக்குச் சிரிப்புத் தாங்க முடியவில்லை. சிரித்துக் கொண்டே பத்மாவைப் பார்த்தான். அவள் முகம் இரத்தமற்றே ரோஜா மலர் போல் குப்பென்று சிவந்து கிடந்தது. “எனக்கு எதுவும் வணேட்டாம்” என்று ஸ்ரீ தரைப் பார்த்துச் சிணுங்கினாள் அவள். ஆண்களின் இந்த நகைச்சுவை அவளுக்கு உண்மையாகவே பிபிக்கவில்லை. விவகேமான விற்பனையாளனுக்கு நிலமை தெரிந்து விட்டது. ஆகவே மிகுந்த பணிவோடு “இதோ இந்தத் தங்க நிற உவன் பீஸ்” நீ ச்சலுடதான் இங்குள்ளவற்றிலேயே ஆக உயர்ந்தது” என்று கடுகிக் கொண்டது அதனைக் காட்சிப் பட்டியின் கண்ணாடி மீ றிட்டான்.

பின்னர் ஏதோ நினதைத்துக் கொண்டவன் போல் “சரியான ‘வடை’ டல் ஸ்டாட்’பிக்’ஸ்டிக்’ஸ’களகைக் கறினால் அளவும் பொருத்தத்தில் எவ்வித குறைபாடும் இல்லாத உடையை உடையே எடுத்துத் தந்து விடுவனே” என்றான் அவன்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் ‘வடை’ டல் ஸ்டாட்’பிக்’ஸ்டிக்’ஸ’ அல்லது ‘ஜீ வாதாரப் புள்ளிகள்’ என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு மலே-இட-கீ ழ் உடலளவுகள் என்று அர்த்தம்.

பத்மாவாக்கு இவ்வார்த்தைகளின் பொருள் நன்கு தெரியும். ஆகவே பளிச்சென்று “எனது அளவுப் புள்ளிகள் 36:24:38” என்று பதிலளித்தான்.

விற்பனையாளன் அதைக் கேட்டதும் அசந்து போய் விட்டால், அவனால் தன் காதுகளை நம்ப முடியவில்லை. “உண்மையாகவா சொல்லுகிறீர்கள்? இவ்வை இந்த ஆண்டு உலக அழகியின் புள்ளிகளல்லவா?” என்றான் ஆச்சரியத்துடன்.

பத்மாவாக்கோ பெருமதை தாங்க முடியவில்லை. ஸ்ரீ தரூக்கோ அதை விட மலே.

விற்பனையாளன் பணிவோடு “நான் சொன்னால் தப்பர்த்தம் செய்ய மாட்டீர்களென்றால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்,” என்றான்.

ஸ்ரீ தர் “சொல்லு” என்றான். பத்மா “அவன் என்ன சொல்லப் போகிறான்” என்று ஆவலுடன் காத்து நின்றான். “அடுத்த வருடம் உலக அழகிப் போட்டியில் நீங்கள் கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டும். நிச்சயம் முதலிடம் கிடைத்தே தீரும்” என்றான் அவன். ஸ்ரீ தரூம் பத்மாவும் சிரித்தார்கள்.

முடிவாக எழுபத்தாறு ரூபாய்க்கு இளம் பச்சை வர்ணத்தில் ஓர் ஒற்றை ஆடை நீ சல்லுடையைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டாள் பத்மா. எடுத்த எடுப்பில் ‘பிக்கினி’யை அணிய அவளாக்குத் துணிவா பிறக்கவில்லை!

சரியாகப் பதினொன்றே கால மணியளவில் ஸ்ரீ தர் கடற்கரையிலே ஓரத்தில் தன்னையே மர நிழலில் பத்மாவைப் படத்தீட்ட ஆரம்பித்தான். அதற்கென உள்ள ஒரு 'ஸ்டாண்டி'ல் பெரிய சித்திரக் காகிதத்தை விரித்து வண்ண மைகளால் படத்தைத் தீட்ட தொடங்கினான் அவன். பத்மாவின் லத்தில் விழந்து கிடந்த ஒரு தன்னங்குற்றியில் தன்னின் ச்சலுடையில் 'போஸ்' கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். பத்மாவைக்கோ இந்தப் படம் எழுதும் விஷயமே பெரும் வேடிகை போலிருந்தது. மெளனமாக ஓர் இடத்தில் பொம்மை போல் ஆடாது அசையாது வீற்றிருப்பது அவ்வளவு இலசோகவோ இன்பமாகவோ தோன்றவில்லை அவளுக்கு. ஒரு சில நிமிடங்கள் கழிவதற்குள்ளேயே "ஸ்ரீ தர்! முடிந்துவிட்டதா?" "இது என்ன கரசைசல்" இப்போது முடியாதா?" "எப்போது முடியும்?" "கடலிலே போய்க் குளிப்போம். நீங்களும் ஸ்ரீ தர் உடையை அணிந்து கொண்டு கிளம்புங்கள்." "ஐயோ தன்னங்குற்றியில் எறும்பு இருக்கிறது" "ஆ... கடித்துவிட்டது!" என்று ஏதாவது பசிக்கொண்டேயிருந்தான் அவள். ஸ்ரீ தர் வாயில் கையை வைத்து, "பசோதே!" என்று கடுகிட்டுப் பத்மாவை நன்கு அவதானித்து, படத்தை வரந்து கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு அவர்கள் படம் வரவைதில் ஒத்தழைப்பதும் போராடவதுமாக இருந்த போது தான், அங்கு வந்து சேர்ந்தார் அதிகார அம்பலவாணர். தலையில் வள்ளைத் தலைப்பகை, வள்ளைகைக் குளோஸ் கோட், நீண்ட வள்ளைகை காற்சட்டை ஆகியவற்றுடன் அதிக பரமணும் உயரமும் இல்லாமல் காட்சியளித்த அவர், இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் முற்றாக மலர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தலமைறையின் கட்சிப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக விளங்கினார். நற்றியில் சந்தனப் பொட்டு ஒளி வீசக் கம்பீரமாக நடந்து வந்த அவரது பக்கத்தில் அவரது தர்மபத்தினி வள்ளியாச்சி பின் கொப்பகம் வதைத் சலேயுடனும் நீண்ட கைவறைத் திரவிக் கையுடனும், நெஞ்சினிலே பெரிய பதக்கம், கழுத்தை நெறித்தாற் போன்ற தங்க அட்டிகை, கையில் பெரிய தங்க கொலுசுகள் ஆகியவற்றுடனும் வந்து கொண்டிருந்தாள். சவேலின் வாலடைப் போன்று அவள்குப்பு பின்னால் துள்ளி எழுந்த காட்சியளித்த அவளது சலேயின் முகதலை இன்றைய பரமபரையினருக்கு விநோதப் பொருளாகத் தோன்றினாலும், அதிலும் ஓர் அழகும் கம்பீரமும் இருக்கத்தான் செய்தன!

தற்செயலாகக் கடலோரத்தைப் பார்த்த ஸ்ரீ தர் அதிகார அம்பலவாணரையும் அவர் மனவையையும் கண்டதும் அதிர்ச்சியடைந்து விட்டான். உண்மையில் அவர்கள் ஸ்ரீ தர் இருக்கும் திசையை நோக்கியே வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்நான உடையில் ஒரு பணை தன்னங்குற்றியில் வீற்றிருப்பதும் அவளை ஓர் ஓவியன் படமாகத் தீட்டிக் கொண்டிருப்பதும் தான் அவர்களையங்கே அழைத்து வந்தன.

அதிகார முக மலர்ச்சியோடு மனவையிடம் ஏதோ பகடியாகச் சொல்ல அவள் பின்னால் தனது ஸ்தபல சரீரத்தலை இழக்க முடியாமல் கால்களால் இழுத்து வந்த காட்சி வறூ நரேங்களில் என்றால் ஸ்ரீ தருக்கு நல்ல வேடிக் கையாய் த்தோன்றிருக்கும். ஆனால் இப்போது அவ்வாறு தோன்றவில்லை. தனது தந்தை சிவநசேரூக்கு மிகவும் நெருங்கிய நண்பரான அதிகாரை எவ்வாறு சமாளிப்பதென்ற நினவை ஒன்றே அவன் மனதில் விஸ்வரூபம் எடுத்தது. என்றாலும் அதை வெளிக் காட்டாது படம் தீட்டுவதில் தன்னையென்றாக மறந்தவன் போல் நடிக் ஆரம்பித்தான் அவன்.

பத்மாவோ அதிகார மனவை வள்ளியாச்சி வால் வதைத் சலேகைக் கட்டைச் சுவாரஸ்யமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இதற்கிடையில் ஓர் ஏறும்பு அவள் காலில் ஏறி விட்டதால், “ஏறும்பு, ஏறும்பு” என்றும் சப்தமிட்டாள் அவள். பின்னர், “ஸ்ரீ தர், அதோ பாருங்கள்! எங்களைய நோக்கி வால் மூளையைத் தண்பிள்ளை ஒன்று வந்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்றும் சிரிப்பு முழக்கத்தோடும் மாளம் போட்டாள். பத்மாவோ காற்றும் நீச்சலுடையுமாக அவள்கு ஒரு வெறியின் பத்ததைத் தந்திருந்ததே, அவளது அசாதாரண கலகலப்புக்காக காரணம். இன்னும் கொழும்பிலேயே பிறந்து வளர்ந்திருந்த பத்மாவாக்கு, பின் கொப்பகம் வதைத் அந்த யாழ்ப்பாணச் சலேகைக் கட்டு உண்மையில் புதுமையாகத் தான் தோன்றியது. ஸ்ரீ தரோ வாயில் வதைத்து, “பசோதே” என்று சகைகை செய்தான் பத்மாவைப் பார்த்து.

ஆட்கொண்டிருந்தது. ஓரிருவர் மட்டுமே இதற்கு விதி விலக்காகக் கடற்கரையோரமாக உல்லாச நடப்போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நீண்டநேர ஆரவாரத்தாலும் ஜன சந்தடியாலும் ஏற்படும் அமுகத்திலிருந்து விடுபட்டு, பரந்த கடற்கரையில் வணை மணல் விரிவிலே சூத்தமான பிராண வாயுவை உட்கொண்டு, ஓரளவு தனிமையை அனுபவித்தவண்ணம் நீலக்கடலின் ஓங்காரக் தத்தை அமையாகச் செவிமடுக்க விரும்பிய கலையுள்ளம் படத்தையிச சிலரே அவ்வாறு கிளம்பி வந்தனர்.

அவ்வாறு கிளம்பி வந்தவர்களும் நீண்ட விழி நீச்சலுடைய மோகினியையும், அவளைத் திரிகையால் தீட்டிக் கொண்டிருந்த ஓவியனையும் திரத்திலிருந்தவாறு பார்த்தார்களையேல் லாமால் நொங்கி வந்து தொல்லை கொடுக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களது பண்பு அல்லது நாசுக்கு மட்டுமல்ல. இப்படிப்பட்ட காட்சிகளைத் தாமாகத் தனித்துச் சின்று பார்க்கப் பலருக்கு இயற்கையாகவே ஒரு வடிகம் இருக்கிறது. கட்டத்தோடு கட்டமாகத் தான் இவர்களால் இத்தகைய காட்சிகளைக் கிசாது பார்க்க முடியும். இன்னும் சிலருக்கோ பயம்.

படமழைதிக் கொண்டிருக்கும் ஆஜானுபாகு அல்லது 'தடியன்' "என்ன ஏதோ கண்டறியாததைக் கண்ட மாதிரி வாயைப் பிளந்து கொண்டு நிற்கிறாய்?" என்று கேட்டு விட்டால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம். மற்றும் சிலருக்கோ அந்தத் தடியன் தங்களையே அடிக் கட்டி வந்து விடலாம். வம்பில் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணம். இக்காரணங்களில் ஒன்றோ பலவோ எல்லாமோ சரேந்து, ஸரீ தர்பத மாஜோடிக் கு அன்று ஓரளவு சூத்தந் திரத்தை அக்கடற்கரையில் அளித்திருந்தது. இதனால் அவர்கள் இஷ்டம் போல் பசேவும் சிரிக்கவும்,

ஆறுதலாகத் தாம் நினதைத் தது போல் படத்தை எழுதவும் வசதியாயிருந்தது. இருந்த போதிலும் ஒரு சில வலையைற்ற இளைஞர்கள் வாலிபத்தின் குறு குறுப்பால் உந்தப்பட்ட அங்குமிங்கும் நின்றும் நடந்தும் தாங்கள் அவதானிக் கப்படாமல் தாம் அவர்களை, முக்கியமாக ஸநான உடையணிந்து காற்றில் அலந்து கொண்டிருந்த கசேத்தை கைகளால் அடிக் கட்டி ஒதுக்கி விட்டுக் கொண்டு சிரித்துப் பசே நின்ற சிறுநிடசை சிங்காரி பத மாவை அவதானிக் கவசே செய் தார்கள்.

அதிகார அம்பலவாணரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் எப்பொழுதும் நொசுக்குக் குப் பெயர் பெற்றவர். சில சமயங்களில் சற்றும நொகரிகமற்றவர் என்று மற்றவர்கள் சொல்லும் படியாகக் கூட அவர் நடந்துக் கொள்வதுண்டு. அவர் மனதில் ஒரு எண்ணம் தனோன்றி விட்டால், அதை வளியில் பசேவது அழகா அல்லவா, என்பது பற்றி யோசிப்பதில் காலம் கடத்தாமல் படாரின்றும் அதை வளியில் பசே விடுவது அவர் வழக்கம். பசே சில மட்டுமல்ல, செயலிலும் அவர் அப்படித்தான். விருந்துகளுக்கூப் போனால், தமக்கு விருப்பமான பதார்த்தம் என்றால் நொகரிகம் பாராமல் அதை அப்படியே எடுத்து வாயில் போட்டு மன்றும் விடுவார். அப்படிப்பட்டவர், பத மாவையும்

ஸரீ தரயையும் முன்னே க஠்றிய நிலையில் கண்டதும் அடக்க முடியாத அவாவுடன் அவர்களைய நெருங்கிப் பார்க்க விரைந்து சினெற்றதில் ஆச்சரியமில்லையல்லவா?

அம்பலவாணர் அவர் மனைவி வள்ளியாச்சியுடன் களியாட்டுப் பிரதேசத்தில் கன்னியரும் காளையரும் கடலாடிக் களிப்புதகை காலயிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த பின்னர் "வாடார்லிங்! கடற்கரையில் சிறிது நேரம் நடந்து விட்டு வருவோம். பிராணவாயு உடம்புக்கு நல்லது. அத்துடன், சிறிது நடப்பது உமது கொழுப்பையும் கொஞ்சம் கரகைகும்" என்று க஠்றிக் கிளம்பி வந்த போதே ஸரீ தர-பத்மா ஜோடியை அவர் கழுகுக் கண்கள் கண்டு பிடித்தன. அதிகாரி அவர்கள் தமது அன்பு மனைவியைத் தனித்திருக்கும் நேரங்களில் எப்போதும் "டார்லிங்" என்ற ஆங்கில வார்த்தையால் அழகைத் தவறுவதேயில்லை. அந்த வார்த்தையில் தம்பதிகள் இருவருக்கும் தனியினம்! அதிகாரகும் வயது அறுபத்தாந்து. ஆனால் என்னதான் வயதானவராயிருந்தாலும் இன்னும் அவருக்கு அழகுச் சுவை அதிகமாகத் தானிருந்தது. அதிலும் அழகான பண்களைக் கண்டுவிட்டால் இன்றும் அவரால் திக்கும்முக்காடாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர் பத்மாவின் பரேழகைக் கண்டு பரபரப்படைந்ததைப் பற்றியார் தான் வியப்படைவர்? இன்னும், இன்று பத்மாதன் முழு எழிறக் கோலத்தில் நுற்றுக்குத் தொண்ணுற்றாந்து பங்கையும் சற்றும் மறையாது வளிக் காட்டிக் கொண்டல்லவா நிற்கிறான்?

அதிகாரி தமது சட்டபைப் பகைளிலிருந்து வள்ளி பிரமீட்ட ம஠்க்குக் கண்ணாடியை எடுத்துத் அதைத் துடைப்பதற்கென வதைத் திருந்த விசேஷக் கைக் குட்டையால் அதனைத் துடைத்து, தமது கண்களில் அணிந்து கொண்டார் மனைவி பக்கத்திலிருந்தாற் க஠்றிக், தாம் பார்க்க விரும்பிய 'பொருளை' அவர் சரிவர அவதானித்துப் பார்க்க நினைத்து விட்டாரானால் அவரை அவளாலும் துத்துவிட முடியாது. இளம் வயதில் அவர் மனைவி வள்ளியாச்சி இதற்காக அவருடன் பல தடவை சண்டை போட்டிருந்தாலும், இப்பொழுது இது பழம் பாடமாகி விட்டது. எந்தப் பண்ணை எப்படி ம஠்க்குக் கண்ணாடி போட்டுப் பார்த்தாலும் முடிவில் தான் கிழித்தக் கோட்டை அவர் மீற மாட்டார் என்பது அவளுக்கு நன்கு தெரியும்.

ம஠்க்குக் கண்ணாடியைத் துடைத்து மாட்டிக் கொண்ட அம்பலவாணரின் கண்களுக்கு நல்ல விருந்து காத் துக் கிடந்தது. பத்மா அணிந்திருந்த இளம் பச்சை நிற நீச் சலுடை அவள் உடலோடு ஓட்டிக் கொண்டு அவளது மறையத் திருந்த அழகை எல்லாம் வளியே வழிந்தது ஒரு வட்டிலிலே கோட்டிக் காட்டுவது போல் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பரேழகைக் கண்டு அவ்வழகுக்குப் பழக்கப் பட்டுப் போன அவள் காதலனான ஸரீ தரனே அன்று திகைத்துப் போயிருந்தான். இவ்வளவு அழகும் அவளது ஆடகைகுக்குள்ளே எப்படி ஒளிந்திருந்ததோ என்று அதிர்ச்சியும் வியப்பும் அடைந்திருந்தான் அவன். இந்நிலையில் அப்பரேழில், அதிகார அம்பலவாணரை ஒரு காலுக்குக் காலுக்கி விட்டதில் ஆச்சரியமென்ன?

நாம் அழகிகள் என்று நின்கைக்கும் பெண்களில் பலர், உண்மையில் பொருத்தமான ஆட்களால் நமது அவல சணத்தை மறப்பதில் சாமரத்தியம் வாய்ந்தவர்களமட்டும் தான், அவர்களின் உண்மையழகு எவ்வளவு என்பதை அவர்களே ஒரு நீச்சலுடையில் போட்டுப் பார்த்தால் தான் தெரியும்! பத்மாவோ அப்படிப்பட்ட அழகி அல்ல. உட்கைகள் அவள் அழகை வெளிக் காட்டுவதற்குத் தடையாக இருந்தனவே அல்லாமல், துணை பூரியவில்லை. அவற்றைக் குறைக்கக் குறைக்க வளவளப்பான அவளது இயற்கைமணீ வெளியே தெரிய, அவள் அழகும் அதிகரித்தது.

பத்மாதன் ஒளிமயமான நீச்சலுடையில் ஒரு தங்கப் பதுமை போல் பிரகாசித்தான். அவளது சிறிதலை உருக்குப் போல் ஓடும் கித்தோன்ற, அவளது எலும்பிச்சம்பழநிறக் கால்களும், வாளிப்பான பொற்றோள்களும் பரிசுத்தமாக விளங்கிய கழுத்தும் வறையாகத் தோன்றிக் காண்பவர்களைப் பறித்தன. அவளது முகிற்புத்தோள் வழிதவழந்துவந்து, அவளது கீற்றுப்புல் போல் விளங்கிய அவளது சின்னஞ்சிறு சந்தைவரவாய்க்கருகாமையில் அவளது மாம்பழக்கண்ணங்களில் அவளது வழமையான பன்னகைச் சூழி உயிர் பெற்று விளையாடியது. பளபளவென்று ஒளி வீசிய அவள் நீண்ட கண்களோ மின்வெட்டுப் போல் வெட்டிக் கொண்டிருந்தன.

உண்மையில், அதிகார அம்பலவாணர் அவளைப் பார்த்ததும் அவளை மட்டும் தான் பார்க்கலானார். பக்கத்திலிருந்த ஆடவன் நினவை அவருக்கு அற்றுப்புலியிறு. அவர் மனதில் மூதலில் எழுந்த நினவை அவள் சிங்களப் பெண்ணா அல்லது தமிழ்ப் பெண்ணா என்பதுதான். அந்தப் பிரச்சினையை அவளைப் பார்த்துத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாது போகவே, படம் வரந்தைக் கொண்டிருந்த அவளது தோழனைப் பார்த்தாவது அதனைத் தீர்க்க முயல்வோம் என்று அவர் தன் கண்களை ஸ்ரீ தர்மீ திட்டதும், "ஆ! இது சிவநேசர் மகன் ஸ்ரீ தரல்லவா?" என்று திகைத்து விட்டார் அவர்.

ஸ்ரீ தரோ அதிகாரி அம்பலவாணரைக் கண்டதும் கபிய வரமுகத்தை வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொண்டு படத்ததைத் தீட்டுவதில் தன்னையொழுக மறந்தவன் போல் நடத்திக் கொண்டிருந்தான். பத்மாவைக் கோ என்ன செய்வதென்றே தோன்றவில்லை. தன்னையொழுகும் கபிச்சமின்றி அங்கமங்கமாய்ப் பிய்த்துப் பிரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தலைப்பாகைக் கிழவனின் பரந்த பொட்டுவதைத் தமுகத்தையும், கொழுத்த உடலோடு அவருக்கு பக்கத்தில் பிதாக்காரமாகக் காட்சியளித்த அவர் மனவையின் வால்வதைத் "கொர நாட்டுச்" சலையை யும் அவளது கழுத்தை இறுக்கிய தங்க அடிகையையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டு மெனமாக உட்கார ந்திருந்தான் அவள். இடையிடையே சிலைலமாகத் தன் சிவவிதழ்களைக் குவிப்பதும் விரிப்பதும் அவள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

அம்பலவாணர் ஸ்ரீ தரையாரென்று அடையாளம் கண்டு கொண்டதும் படாரென்று "தம்பி ஸ்ரீ தர்! என்ன எங்களை அடையாளம் தெரியவில்லையா? எப்படிச் சுகம்?" என்று முக

மலர்ச்சியோடு கட்டை டார். வள்ளியாச்சியும் "ஓ எங்கள் குடையை சேர் நமசிவாயத்தின் பரேன் ஸ்ரீ தரலலவா இது? சிவந்சேரின் மகன்" என்று ஆச்சரியந் தாங்காமல் கபினிளாள்.

ஆனால் ஸ்ரீ தரோ அவர்கள் பச்சுத் தனக்குப் புரியாதது போல "என்ன? என்னை உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்னுடைய ஊர் உடுவில். நான் சிவந்சேர் மகனல்ல. சின்னப்பா வாத் தியாரின் மகன்" என்று சாவதானமாகக் குறிப்பிட்டான்.

பத்மா திகைத்துப் போய் விட்டாள். அவளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. என்றாலும் சிரிப்பு வந்தது. ஆனால் அதனை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டாள். அம்பலவாணரோ அப்படியே அசந்து போய் விட்டார். மகிழ்ச்சி கண்ணாடியை மீண்டும் ஒரு முறை துடைத்து மாட்டிக் கொண்டு ஸ்ரீ தர உற்றுப் பார்த்தார். வள்ளியாச்சி புன்னகையோடு, "என்ன தம்பி, பொய் சொல்கிறீர்கள்! நீங்கள் வந்து... பயப்படுகிறீர்கள் போலவே" என்றாள்.

ஸ்ரீ தர் வள்ளியாச்சியை முகத்தை நிமிர்த்தி ஒரு தரம் பார்த்துவிட்டு, "என்ன? நீங்கள் சொல்வது விளங்கவில்லையே! நான் எதற்குப் பயப்பட வேண்டும்? யாருக்கு? இங்கு சிங்கம், புலி, கரடி போன்ற மிருகங்கள் எதையும் நான் காணவில்லையே. நடுப் பகல் நரேமானால் பயே, பிசாசு, பித்தங்களைக் கட்ட இங்கு காணவில்லையே!" என்றான்.

"வந்து... வந்து... நாங்கள், தம்பி இங்கே செய்கிறதை அப்பாவிடம் சொல்லி விடுவோமோ என்று பயப்படுகிறீர்கள்."

"நான் என்ன அப்பிப் பயப்படும் படியான காரியத்தளைச் செய்கிறேன்? கொலை, களவா எதையும் நான் இங்கு செய்யவில்லையே! படம் வரந்தது கொண்டிருக்கிறேன். படம் வரவைதற்கு யாரும் பயப்பட வேண்டுமா?" என்றான்.

"இல்லை வந்து.. வந்து.." என்று மலேமும் இழுத்தாள் வள்ளியாச்சி.

"நான் படம் வரவைது அப்பாவாக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையில் அவரது படத்தைக் கட்ட அவர் இருப்பதிலும் பாரக்க அதிகம் அழகாகவே அவரது பெரிய தலைப்பாகையுடன் நான் வரநத திருக்கிறேன். நீங்கள் கட்ட அதை வீட்டில் பார்த்திருப்பீர்கள். இது "என் மகன் வரநத படம்" என்று வாறவர் போறவர் எல்லாருக்கும் அதை அவர் காட்டுவது

வழக்கம்." என்று ஸ்ரீ தர் பதிலளித்தான். அவர்களிடம் பொய் சொல்வதில் பலனில்லை என்று அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

அதிகார அம்பலவாணர் பத்மாவின் மலே வதைத் தம் கண்களவை வலிந்திழுத்து அவற்றைச் ஸ்ரீ தர் மீது சலுத்திய வண்ணம், "அப்போது நீங்கள் சிவந்சேரின மகன் தான். தம்பி சரியான பகடிகாரன் போல் தெரிகிறது!" என்று கஹிச சிரித்தார். அவன் தோள்களதைத் தம் கைகளால் பிடித்துத் தட்டினார்.

இதற்கிடையில் வள்ளியாச்சி பரிய களேவி ஒன்றைத் துக்கிப் போட்டுவிட்டாள். "தங்கச்சியார்?" என்பதே அது. அப்படி அவள் கட்டும் சமாளித்துக் கொண்டு "உண்மையில் எனக்கு இந்தத் தங்கச்சியாரைப் பது தெரியாது. ஒரு "வட இந்தியப் பண்ணை".

பணக்காரி. தன்னையப் படமழைதிக் கொடுத்தால் ஆயிரம் ரூபா தருவதாகப் பேசி என்னைப் படம் எழுதும் படிகட்டாள். அது தான் படமழைதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவள் பெயர் "பத்மா பரமானந்த". அவள் தகப்பனார் கொழும்பிலே பரிய ஜவானிக் கடவைத் திருக்கிறாராம். என்றாலும் துணிவிலை அதிகம் என்பதாலே தனது மகளுக்கு மிகவும் கடுமையாகவும் சிக்கனமாகவும் தான் உட்கைகளை உட்குக்க வேண்டுமென்று அவர் புத்திமதி சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறாராம். பண்ணையும் புத்திசாலிதான். அதனால்தான் இந்தச் சின்னஞ் சிறு ஸ்நான உடையை அவள் அணிந்திருக்கிறாள்!" என்று வடிக் கையாகக் கஹினான் அவன்.

அதிகாரும் வள்ளியாச்சியும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். பத்மாவும் அடக்க முடியாத சிரிப்பு. ஆனால் ஸ்ரீ தரோ அவளைப் பார்த்து, "சிரிக்காதே" என்று மிகவும் கண்டிப்பாகத் தனது கண்ணால் ஜாடகை காட்டிக் கொண்டிருந்தான் என்றாலும் அவளால் சிரிக்காதிருக்க முடியவில்லை. இடையைக் கைகளால் தாங்கிக் கொண்டு துடித்துச் சிரித்தாள் அவள். "ஐயோ... ஐயோ..." என்று பெருமச்சு வாங்கவும் செய்தாள்.

இப்படி அவர்கள் அவிட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டிருக்க, கடற்காற்றில் அவர்களது நகையொளியின் கிண்கிணி நாதம் கலந்து கொண்டிருக்க, மலேவானத்திலே இடியறே போல் ஓவென்று சீறி முழங்கிக் கொண்டு பதிவாகப் பறந்தது ஓர் "ஏயர் சிலோன்" விமானம். விநாடிக் கு விநாடி அதிகரிக்கும் ஓசையோடு மின்னல் வகேத்தில் "விர"ரென்று பறந்து, மறந்து, மீண்டும் தோன்றிப் பறந்த இவ்விமானத்தைக் கண்டதும் சிரிப்பை நிறுத்தி எல்லோரும் ஆகாயத்தையப் பார்க் கலானார்கள். முழுக் கல்கிசைக் கடற்கரையும் ஆகாயத்தையே நோக்கியது. களியாட்டக் காரர்களெல்லாம்

வானத்தை நோக்கினார். கடலில் நீந்திக் கொண்டிருந்தவர்களும் நீச்சலை நிறுத்தி அண்ணாந்து பார்த்தனர். அதிகார அம்பலவாணர் கட்டபத்மாவின் அழகுடலபை பார்ப்பதை நிறுத்தித் தமது மக்குக்குக் கண்ணாடிக் கட்டாக விண்வெளியைப் நோக்கலானார்.

அப்பொழுது விமானத்திலிருந்து பச்சை, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள் என்ற வர்ணங்களில் நோடீசுகள் மழைபோல் பொழிய ஆரம்பித்தன. ஒரு புறம் ஒரு சப்பாத்துக் கம்பெனியின் விளம்பரத்ததைத் தாங்கிய அந்த நோடீசுகளின் மறுபுறத்தில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

000000000000 00000000

களியாட்டவீரர்களே! இப்பொழுது மணி சரியாக மு.ப. 11.30. நண்பகல் 12 மணிக்கு நீச்சலழகியதைத் திரிந்தெடுக்கும் நடவரிகள் அழகிகளைப் பொறுக்க அலையோரம் வருவார்கள். அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கும் பிஎல்லாக் கணவான்களையும் சீமாட்டிகளையும் நாம்கடேட்குகொள்ளுகிறோம். 2 மணிக்கு நீச்சலழகிப் போட்டி கல்கிசை ஹோட்டல் நடவனத்தில் நடபெறும். முதலிடம் பெறும் நீச்சல் ராணிக்கு ரூபா 1000 பரிசு வழங்கப்படும். -இப்பிக்கு-கொழும்பில் டகைர் கிளப்

ஸ்ரீ தர் ஓடிச் சனென்று இந்த நோடீசுகளில் ஒன்றைக் கபைப்பற்றினான். ஆனால் அதற்கு முன்னரே அதிகார அம்பலவாணர் ஒரு நோடீசைப் பிடித்துவிட்டதோடும், அதில் சொல்லப்பட்ட நரேம் சரியா என்பதைத் தமது ககைக் கடிகாரத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அதன்பின் பத்மாவை நெருங்கி "உண்மதைான். சரியாக 11.30 மணி தான் இப்போது" என்று குறிப்பிட்டார். பத்மா பதிலுக்கு ஒன்றும் பசோது தன் அரிசிப் பல் வரிசையை இலசோகக் காட்டிச் சிரித்து விட்டு "ஸ்ரீ தர்! வாருங்கள். படத்தை இவ்வளவுடன் நிறுத்திக் கடலில் குளிக் கப்போவோம்" என்று கபறினான். ஸ்ரீ தரும் "ஆகட்டும்" என்று கிளம்பினான்.

பத்மா தனென்னங் குற்றியிலிருந்து துள்ளி எழுந்து தன் தலமையிரசைச் சரிசயெ்தான். மண்ணில் காலகளை அகல ஊன்றிக் கொண்டு கீழே குனிந்து தன் இடக் காலில் முழந்தாளாக் குச்சு மீ பமாக மலெல் ஊர்ந்து மலேறிக் கொண்டிருந்த எறும்பொன்றதைத் தன் சவெவிரல்களால் பிடித்தெடுத்த ஸ்ரீ தரிடம் "இதை உங்களகைக் கடிக் விடவா?" என்று சிரித்துக் கொண்டு கட்டேடான்.

அதன் பின் பின் புறமாகத் திரும்பி நின்று கொண்டிருந்த தன்னங்குற்றியில் வீற்றிருந்ததால் நீ ச்சலுடையின் பின் புறத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருந்த மணலதைத் தன் இரூ கரங்களாலும் மலெல்லத் தட்டினாள். பின்னர் தனது கழுத்தை உயர்த்தித் தலையைத் திரும்பிப் புருவங்களைய உயர்த்திக் கண்களையினற வரகீழ் நோக்காகப் பின்னால் சலெுத்தி இன்னும் மணல் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டு மலேமும் ஓரிரூ தடவமை மணல் முற்றிலும் போகும் படியாகக் கையால் மணல் பதிந்திருந்த இடத்தைத் தடவி விட்டாள். மணல் சொரசொரவென்று கொட்டியதும் மணல் பதிந்திருந்ததால் ஒளி கண்ணியிருந்த அவளது இளம்பச்சை நீ ச்சலுடையின் அப்பாகம் மீண்டும் ஒளிவீசியது!

ஸ்ரீ தரோ அவள் சயெலதெயையும் இலட்சியம் சயெயாதது படத்தில் பிரஷால் ஏதோ சயெத்து கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அதிகார அம்பலவாணரோ கண்ணாடியை நன்கு அணிந்துகொண்டு அவள் பின்னழகை இரசிப்பதில் மஹிழ்ச்சியிருந்தார். அப்போது அவரது கழுக்குக் கண்களாகக் கு அவள் முதுகில் ஓர் எறும்பு ஏறிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. உடனே "அதோ அதோ எறும்பு-முதுகில்" என்றார் பதபதத்தைத் து. பதமா அவளது முகிற் கபந்தல் கபுதிரையின் பிடரி மயிர் போல துள்ளி அசையப் படக்கென்று தன் தலையைப் பின்னே திரும்பினாள். அவர் எறும்பதைத் தட்டி விடுவதற்கு முன்னர் அவளாகவே அதைத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டாள்.

வள்ளியாச்சி அதிகாரை ஒரு முறை தன் கண்களால் முறைத்துப் பார்த்தாள். ஆனால் அதிகாரா அதை இலட்சியம் சயெப்பவர்? பதமாவின் உடலில் இன்னும் எறும்புகளிருந்து அவளது மலெலுடலகை கபித்ததுவிட்டால் என்ன சயெவது என்றஞ்சி அவர் தம் மஹிக்குக் கண்ணாடியால் மலேமும் எறும்புகள் அவள் உடலிலோ நீ ச்சலுடையிலோ நடமாடுகின்றனவா என்று உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ தர படத்தில் தான் சயெத்து கொண்டிருந்த வலேயை முடித்ததும் அதிகார அம்பலவாணரிடமும் வள்ளியாச்சியிடமும் "ஹோட்டலில் இரண்டு மணிக் கு உங்களசைச் சந்திக் கிறேன்" என்றான். அவ்வாறு கபறிக் கொண்டே பதமாவிடமும் ஓவியப் பொருள்களைய எல்லாம் எடுத்துக் காருக்குக் கொண்டு போகும் படி சொன்னான். அத்துடன் தானும் சில பொருள்களையத் தபுக்கிக் கொண்டு கடற்கரையெயில் பாதையின் மறு புறத்தில் நிறுத்தி வகை கப்பட்டுருந்த தன் காரை நோக்கி நடந்தான் அவன். சில நிமிஷங்களில் அவன் அங்கிருந்து தனது சநெந்ற ஸநான உடலையில் பதமாவுடன் கடலை நோக்கி மீண்டும் வந்த பொழுது பதமா இவ்வலகில் இல்லலை. முதன் முதலாக ஸ்ரீ தரையெறும் மலேமும் அவள் கண்டது இதுவே முதல் தடவமை. பொன் போன்ற அவன் பபரித்த தகேமும், கன்னங்கரலேயென்ற அவன் நெஞ்சின் அடர் மயிரும் அவன் உள்ளத்தகை கொள்ளையெ கொண்டு விட்டன. தன் காதலனின் கட்டழகிலவே அவளாக் குத் தாங்க கொண்டாது பரெமமை.

அரச்சுன ராஜன் பக்கத்தில் நின்ற அல்லிராணி கபிட அவ்வளவு பெருமபை பட்பிரும்பாளோ என்னவோ? கடற்கரையில் இவ்வளவு ஆட்கள் மட்டுமில்லாவிட்டால் ஸ்ரீ தரின பரந்த நஞ்சுதை தன் இரு கரங்களாலும் ஆசை தீரத் தடவி மகிழ்ந்திருக்கலாமே என்று எண்ணினாள் அவள். அவன் நஞ்சுதை மயிர்களால் தனது விரல்களை மறக்க வணேடும் போலிருந்தது அவளுக்கு. கடலில் குளிக்க வணேடும்பென்று பதமா பெருமனமேனதால் ஆசைபட்டாளே தவிர, கடலலைகளுக்குச் சமீபமாகச் சென்றதும், கடலில் இறங்க அச்சமறேபட்டு விட்டது அவளுக்கு. உண்மையில் அவள் கடலில் இறங்கி நீராடிச் சும்மா பத்து வருடங்களாவது இருக்கும்.

கொலீ ஜ் ரோட்பிலிருந்து சும்மா ஒன்றரை மலை துரத்திலிருந்த மூகத்துவாரம் சங்கமூகக் கடலில் அவள் தந்து சிறு வயதில் சில தோழிகளுடன் நீராடி இருக்கிறாள். அப்போது அவளுக்கு நீச்சலுடன என்று ஒன்று இருப்பது கபிடத் தெரியாது. மறேசட்டையைக் கழற்றிவிட்டுத் தொள தொளவென்ற பாவாயை நஞ்சுக்குமலே உயரத்திக் குறுக்குக் கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டு அன்று நீராடியதற்கும், இன்றைய கல்கிசை நீராட்டத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? உடலை இதமாக இறுக்கிக் கொண்டிருக்கும் நீச்சலுடையில் மலே நாட்டு நங்கயைர் போல ஆண்கள் ஒருவனுடன் ஒரு நாள் இப்படி உல்லாசமாகக் கடலாடும் வாய்ப்புத் தனக்கு வரும் என்று கபிட அப்பொழுது அவள் எண்ணியிருக்க முடியுமா? அவள் பெரிய பிள்ளையாகி ஒரு சில மாதங்களில் ஒரு சினிமா படத்திற்குப் போன போது தான் மூதன் மூதலாக நீச்சலுடைச் சிங்காரிகளை அவள் அப்படத்தில் பார்த்தாள். அதன் பயனாக அன்றிரவு வெகு நேரம் வரை அவளுக்கு நித்திரை வரவில்லை. தானும் நீச்சலுடை அணிந்துக் கொண்டு எங்கெங்கோ போய் வருவது போலவும் பல ஆடவர்கள் தன்னதைத் தொடர்ந்து திரிந்து மொய்த்துக் கொண்டிருப்பது போலவும் மனத் திரையில் பகற்கனவுகள் தோன்றித் தோன்றி வந்து கொண்டிருந்தன. அவர்களில் ஒரு சிலருடன் தான் உல்லாசமாகப் பேசி மகிழ்வது போலவும் மற்றும் சிலரை ஏசி விரட்டுவது போலவும் காட்சிகள் வந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் இந்தப் பகற்கனவு அனுபவம் அன்றிரவோடு முடிவடைந்து விடவில்லை. அன்று ஆரம்பித்த இக்கனவுகள் பின்னர் அடிக் கபிட அவள் நேரத்தைப் பிடிக்க ஆரம்பித்தன. ஓய்வு நேரங்களிலெல்லாம் கபிடிலிலே பட்டுத் துக்க கண்ணை மூடிக் கொண்டு தானாகவே வலிந்து பகற்கனவு காணும் பழக்கத்தையே கொண்டாள் அவள். இந்தப் பழக்கம் ஒரு நாள் கொள்ளுப்பிட்டிக் கடற்கரையில் அவள் நேரில் சில பெண்கள் நீச்சலுடையில் குளித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டதால் மலேமும் வலுப்பெற்றது. உள்மனதின் ஆசையில் பிறந்த இக்கனவு எவ்வளவு சீக்கிரமாகவும் இலகுவாகவும் இன்று நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வலுவும் கனவாகவே முடியும் என்று தான் அவள் எண்ணியிருந்தாள். ஆனால் அவ்வை இப்பொழுது உண்மையாகவல்லவா நடந்து கொண்டிருக்கின்றன? பதமாவால் அன்று காலையிலிருந்து நடந்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளை உண்மை என்றே நம்ப முடியவில்லை. ஏதோ சினிமாப் படத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற பிரமதான அவளுக்கு ஏற்பட்டது. வாழ்க்கை இவ்வளவு இனிமையானதா என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் அவள்.

தண்ணீரில் இறங்க அஞ்சிய பத்மாவை ஸ்ரீ தர் "பயப்படாதே பத்மா! நான் உனக்கு நீ ந்தப் பழகுகுகிறேன். இறங்கு" என்று பல தடவை சொல்லியும் அவள் கடைக்காமல் போகவே, ஸ்ரீ தர் அவளை மூரட்டுத்தனமாகத் தன்கரத்தால் பற்றித் தண்ணீர் ருள் இழுத்துச் சிணுந்து விட்டான். மூதலில் பத்மா இதனை எதிர்த்துச் சிணுங்கிக் கப்ச்சலிட்ட போதிலும், பின்னால் சிரித்த முகத்துடன் அவன் தோள்களைப் பற்றிக் கொண்டோ, "எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது! நீ ந்தச் சொல்லித் தாருங்கள்" என்று உற்சாகமாகச் சப்தமிட்டான்.

ஸ்ரீ தரும் அவளுக்கு நீ ச்சற் கலையைச் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கினான். பத்மாவும் வகை விரைவாகவும் கவனமாகவும் அவன் சொல்லிக் கொடுத்தபடி நீ ந்தும் கலையைக் கற்க ஆரம்பித்தான். ஸ்ரீ தர் நீ ந்துவதை முறையாக ஓர் நீ ச்சல் வாத் தியாரிடம் கற்றிருந்தபடியால் பத்மாவை நீ ந்தச் சொல்லிக் கொடுப்பது அவனுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கவில்லை. பத்மாவோ வகை விரைவில் நீ ந்தத் தொடங்கி விட்டான். எவரூம் தான் ஆசைப்படும் எதையும் மிகவும் விரைவில் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு அவள் நீ ந்தக் கற்ற வகைம் நல்ல நிர்ப்பணமாய் இருந்தது.

"பத்மா, நீ மிகவும் கட்டிக்காரி. நீ நீ ச்சலை விரைவாகக் கற்கும் வகைத்தபை பார்த்தால் சில நாட்களில் நீ மீன்களை விட நன்றாக நீ ந்தத் தொடங்கி விடுவாய்!" என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"அப்படித்தான் என வலை எல்லாம்! என்ன நீனதை நீர்கள் பத்மாவைப் பற்றி? எதில் ஈடுபட்டாலும், அதை விரைவில் பயின்று விடுவனே. அப்பா கட்ட என்னை அப்படிச் சொல்லி மசெ சியிருக்கிறார்." என்றான் பத்மா பரொமயாக.

"நிறுத்து. நீ நீ ந்தப் பழகியது உன்னுடைய கட்டித்தனமல்ல. வாத் தியார் ஸ்ரீ தர் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அதுதான் மாணவி இவ்வளவு விரைவில் கற்றுக் கொண்டாள்" என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"ஆனால் மாணவி மக்காய் இருந்தால் எப்படி கற்றுக் கொள்ளுவாளாம்" என்றான் பத்மா. இவ்வாறு கற்றிக் கொண்டே கைகளையும் கால்களையும் ஸ்ரீ தர் சொல்லிக் கொடுத்த பிரகாரம் முறையாக அசைந்து நீ ரின் மலே மிதந்தான் பத்மா. பின்னர் நீ ச்சலை நிறுத்தி விட்டு அவன் தோள்களை ஆசையோடு கட்டிக் கொண்டான் அவள்.

அதிகார் அம்பலவாணரும் வள்ளியாச்சியும் அவர்களின் உல்லாசக் கோலத்ததை

தபிரதத்திலே நின்றது பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வள்ளியாச்சிக்கு ஸ்ரீ தர் - பத்மாவின் பதோக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக் கவில்லை. "பாருங்கள் ஸ்ரீ தராவது பரவாயில்லை. அந்தப் பண்ணைக்குத் தான் கொஞ்சமும் வடிகமயில்லை. தகேமலெல்லாம் தரெயும் நீ ச்சலுடன. அவனும் அப்படி. இந்த நிலையில் அந்த மூத்தின கும்ரி எப்படி அவன்கைக் கட்டிப் பிடிக் துக் கொட்டம் பதோடுகிறாள். பாருங்கள்!" என்றாள் எரிச்சலுடன்.

அம்பலவாணர் புன்னகை பித்தார். சமீ ப காலமாக அவர் தமிழிலக்கியப் பதிப்பில் ஈடுபட்டிருந்ததால் பழைய காலத்து நீர் விளையாட்டைப் பற்றியும் புகார் நகரத்து இந்திர விழாவைப் பற்றியும் கடு ஆரம்பித்தார் அவர்.

"உனக்குத் தரெயுமா டார்லிங். சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திர விழா என்று ஒன்று வருகிறது! இந்திர விழாவென்றால் என்ன? - 'பீ ச் கார்னிவல்', கடற்கரைக் களியாட்டு. இந்த டகைக் கிளப் இன்று நடத்துகிற களியாட்டு மாதிரி. அன்று அரசர்கள் ஆதரவில் நடந்த பீ ச் கார்னிவல் அது. அதில் மூக்கிய வபைவம் இன்று இங்கு நடப்பது பதோலக் கன்னியரும் காளையரும் கடலாடுவதுதான். கடலாடு காதையில் கோவலனும் மாதவியும் இந்திர விழாவைக் குப் பதோனது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய ஸ்ரீ தரையும் இந்தப் பட்டையையும் பதோல அன்றகைக் கும் எத்தனை ஜோடிகள் இப்படிக் கும் மாளமடித்ததோ யாருக்குத் தரெயும்?"

"ஆம் கழிசடை வலைகளுக்கு இந்தக் காலம் அந்தக் காலமென்று இருக்குதா? நடந்திருக்கும்" என்றாள் வள்ளியாச்சி.

"என்ன அப்படிச் சொல்கிறாய் டார்லிங்! நீ மறந்திட்டாயா, நாங்கள் இங்கிலாந்துக்குப் பதோனபதோது அங்கே பிரடைடன் கடற்கரையில், ஈர மணலில், ஸ்நான உடையில்..."

வள்ளியாச்சி அதிகாரகைக் கடகைக் கண்ணால் பார்த்துவிட்டுச் சிரித்தாள். "அதனை ஏன் இப்பதோது ஞாபகமட்டிக் கீர்கள்? அப்படியானால் வாருங்கள். நாங்களும் ஜோடியாக தண்ணீரில் இறங்குவோம்"

அம்பலவாணருக்கு ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. புன்னகை சயெ்து கொண்டே கம்ப

ராமாயணத்திலிருந்து நீ ர் விளையாட்டைப் பற்றிய ஒரு பாட்டை எடுத்து விட்டார் .

"தாளையே கமலத்தாளின் மார்புறத் தழுவுவாரும்
தாளையே பற்றி வற்றித் திருவனெத் தோன்றுவாரும்
பாளையே விரிந்ததென்னப் பாந்தநீ ர் உந்துவாரும்
வாளமைன் உகை அஞ்சி மறை தரதைத் தழுவுவாரும்"

என்று இப்படிப் போகிறது பாட்டு. பொருளென்ன தெரியமா? சில பணைகள் தமது தலவைகளின் மார்பைத் தழுவுகிறார்களாம் . இன்னும் சிலர் தோள்களைத் தழுவுகிறார்கள் . மற்றும் சிலர் தண்ணீரகை கமுகம் பாளை போல் விரியும்படி என்றி விளையாடுகிறார்கள் . ஒரு சில பணைகள் வாளமைன் களைக் கண்டு பயந்து தம்காதலரைக் கட்டிக் கொள்கிறார்களாம் . தாளையே பற்றி வற்றித் திருவனெத் தோன்றுவாரும் - என்பது இப்பொழுது நீ கண்ட காட்சியைத் தான் . அதாவது அந்தப் பட்டை ஸ்ரீ தரின் தோளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடிய ஆட்டத்தைத் தான் குறிக்கிறது . தோளைப் பற்றிக் கொண்டு இலட்சுமி போல் தோன்றினார்களாம் . பல பணைகள் , நீ ர் விளையாட்டின் போது, நீ ர் விளையாட்டுப் படலத்தில் வருகிறது . கம்பர் பாடியிருக்கிறார் " என்று பசிக் கொண்டே போனார் அதிகார் .

இதற்கிடையில் புத்மாவும் ஸ்ரீ தரம் கடலாடிய அலுப்பு நீ ங்க, கடற்கரை மணலுக்கு ஓடி வந்து மணலில் சிறிது சாய்ந்தனர் . நிலத்தோடும் நிலமாக மணலில் வீழ்ந்து கிடந்த மை புத்மாவும் குமிகுங்கள் அனுப்பிப் புது போன்ற ஒரு புதுமையான உடலின்பத்தைத் தந்தது . அதில் மயிற் பந்த புத்மா, "ஸ்ரீ தர டார்லிங் ! நாங்கள் என்றும் இப்படி இன்பக் கடலிலே திளைத்திருப்போமா?" என்று போதனை நிறைந்த குரலில் கேட்டாள் .

"சந்தகேமா? நாம் எப்பொழுதும் இப்படித்தான் இருப்போம்" என்று முன்கினான் ஸ்ரீ தர் .

இவ்வாறு அவர்கள் தம்மை மறந்து இருந்த வேளையில் விமானத்திலிருந்து வீ சப்பட்ட நோட்டீ சில் கஹப்பட்ட பிரகாரம் நீ ச சலழகி ஆரம்பத் தரே வு நீ திப்திகள் கிளம்பி வந்து கொண்டிருந்தார்கள் . 'புல் சட்ட' அணிந்திருந்த அவர்களின் கோட்டில் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட புலிப் படமும் 'டகைர் கிளப்' என்ற ஆங்கில வார்த்தைகளும் காணப்பட்டன .

அவர்கள் ஸ்ரீ தர் - புத்மா ஜோடியைக் கண்டதும் தம் முன் ஏதோ பசிக்விட்டு அவர்களை நோக்கி வந்தார்கள் . அந்த நடுவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீ தரைப் பார்த்துவிட்டு "எவ்வளவு அழகான ஜோடி! உம் முடையைத் தோழி நிச்சயம் முதற் பரிசைப் பெறுவார் . அவர் கட்டாயம் நீ ச சலழகிப் போட்டியில் பங்குபற்ற வேண்டும் . உங்கள் சம்மதத்தை

தெரிவியுங்கள்." என்றார்.

ஸ்ரீ தர் திடுக்கிட் டுவிட்டான். பத்மாவும் அப்படியே. என்ன சொல்வதென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இருந்த போதிலும் பத்மாவைப் பொறுத்த வரையில் அவள் எதற்கும் தயாராகவே இருந்தாள். சிறு வயதிலிருந்தே எந்தப் புதிய நாகரிகச் செய்கையையும் செய்து பார்ப்பதில் அவளுக்கு ஆசை. தலையிரைக் கட்டக் கூட்டையாக வெட்டி "பொப்" செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவள் ஆசைப்பட்டாள். ஆனால் சந்தர்ப்ப சமீபங்கள் சரியாக வாய்க்க வேண்டுமே? நீச் சலுடகைகளைப் பொறுத்த வரையில் சந்தர்ப்ப சமீபங்கள் சரியாக வாய்த்துவிட்டன. இப்பொழுது அதைத் தொடர்ந்து அழகு ராணிப் போட்டிக் கும் சந்தர்ப்பம் வந்து வாசலில் தட்டுகிறது. இருந்தாலும் பிணைமகைக்கு இயற்கையான நாணமும், ஸ்திரீ களுக்கே இயற்கையான சாகசமும் அவளை அவளது சமீபத்தை உடனடியாகத் தெரிவிக்கக் கூடாதென்று தடுக்கின்றன. ஆகவே தனக்கு அப்போட்டியில் பங்குபற்றச் சிறிது கட்டவிரும்பமில்லை என்பது போன்ற ஒரு கறுப்பை முகத்தில் படர விட்டு, மௌனமாயிருந்தாள் அவள்.

நடுவர்களில் ஒருவர் மீண்டும் ஸ்ரீ தர்பை பார்த்து "உண்மையில் உங்கள் தோழி மதுலிடம் பெறுவது நிச்சயம். நீங்கள் தான் அவரைப் போட்டியில் பங்குபற்ற வற்புறுத்த வேண்டும்" என்றார்.

ஸ்ரீ தர் பத்மாவை நோக்கி "பத்மா! நீ என்ன சொல்கிறாய்" என்று கேட்டான். அவளோ பதிலுக்கு "முடியாது. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள். அவள் பசிய தோரணையில் பத்மாவைப் போட்டியில் பங்குபற்ற ஆசைதான் என்பது ஸ்ரீ தருக்குப் புரியவில்லை.

என்றாலும் ஸ்ரீ தர் சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு நடுவர்களிடம் "போட்டி இரண்டு மணிக் கத்தானே? அதற்கிடையே எங்கள் முடிவை அறிவிக்கிறோம். சிறிது யோசிக்க அவகாசம் தாராங்கள்." என்றான். அவர்களோ "இதில் என்ன யோசிக்க இருக்கிறது. கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டும்." என்று கடுகிவிட்டுச் சினேறார்கள். போகும் முன்னர், பத்மா பரமானந்த் என்று அவளது பெயரை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிக் கொண்டார்கள்.

ஸ்ரீ தருக்கு தலை சுற்றியது. பத்மாவிடம் "பொதுவாகத் தமிழ்ப் பிணைகள் இப்படிப்பட்ட அழகு ராணிப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவது கற்று. மலேயம், அவர்கள் நீச் சலுடையை அணியலமா, அது தமிழ்ப் பண்பா என்பது பற்றி இன்று பத்திரிகைகளில் கட்ட விவாதம் நடக்கிறது. அதுதான் நான் யோசிக்கிறேன். எதற்கும் சூரதேற்கு டெலிபோன் செய்து, வீட்டிலிருந்தால் அவனை உடனே வரவழைத்து, விஷயத்தை அவனுடன் கலந்தாலோசிப்போம்," என்று சொல்லிக் கொண்டே

அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு ஹோட்டலை நோக்கி நடந்தான் அவள்.

அதிர்ஷ்டவசமாக சூரஷே "கிஷ்கிஷ்ந்தா"வில் இருந்தான். "சூரஷே! உடனே டாக்சி எடுத்துக் கொண்டு கல்கிசை ஹோட்டலுக்கு வா. அவசரமான விஷயம்." என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"என்ன அவ்வளவு அவசரம்?"

"வா சொல்லுகிறேன். உடனே கிளம்பு"

இவ்வாறு சொல்லி டலிபோனை வைத்துவிட்டு மத்தியான உணவுருந்துவதற்காக ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் தன்னை மரங்களின் கீழ் இடப்பட்டிருந்த மசேகைகளை நாடிச் சின்றான் ஸ்ரீ தர். அல்பரேட் கிழவன் ஓடோடி வந்து மத்தியான உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்யலானான்.

பத்மாவும் ஸ்ரீ தரும் ஹோட்டல் ஸ்நான மண்டபத்துக்குப் போய் உப்புத் தண்ணீர் பிசுபிசுப்பதைக் கழுவ அங்கிருந்த சூத்தநீர் 'ஷவர் பாத்'தில் குளித்த பின்னர், துவாய்களால் உடம்பதைத்துவிட்டுக் கொண்டே, ஈர ஸ்நான உடைகளை மாற்றிக் கொள்ளாமலயே மசேயில் வந்து உட்கார்ந்தார்கள் கடலாடிய ஆடவர் அரிவையரில் பலர் அவ்வாறு ஈர உடையிலயே பானங்களையும் உணவையும் அருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பத்மா கழுவிவிடப்பட்ட ஒரு தந்தப் பொம்மை போல நாற்காலியில் சளகரியமாகச் சாய்ந்து கொண்டு வானத்தலை நோக்கியவண்ணம் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை ஓவ்வொன்றாக இரமை டீக்க ஆரம்பித்தாள். "எத்தகைய இன்பமான நாள்! ஸ்ரீ தரும் நானும் எவ்வளவு களிப்பாகக் காலத்தகைக் கழித்தோம்! நீ ச்சலுடை அணிந்து கொண்டதுடன் நீ ந்தவமல்லவா கற்றுக் கொண்டேன்? இனி ஓவ்வொரு நாளும் இப்பிச்சிய வணைடும் போலிருக்கிறது. ஸ்ரீ தரும் நானும் என்றன்றும் நீ ச்சலுடையில் கடற்கரை மணலில் புரள்வதும், அம்மணலகைக் கழுவக் கடலில் நீ ந்துவதும், உப்பு நீர் பிசுபிசுப்பதைப் போக்க ஷவர் பாத் தில் குளிப்பதும், வாய்க்கினிய உணவுகளை உண்பதும் கடற்காற்று உடல் முழுவதையும் தழுவிச் செல்ல இப்பிவீற்றிருப்பதுமாகா... ஆகா இப்படியே காலம் போய்க் கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? என இன்பத்துக்கு ஓர் எல்லையே இல்லலை போலிருக்கிறது. காளிதாஸ் கடலை விற்பனையாளன் என்னை உலக அழகி ராணியோடு

ஓப்பிட்டான். இப்பொழுது நீ ச்சல் ராணிப் போட்டிக் கே அழகைக் கப்பட்டு விட்டனே. ஆனால் ஒன்று நான் இதில் பங்குபற்றினால் அச்சயெதி பத்திரிகைகளில் கட்டாயம் வளையும. அவ்விதம் வளையுந் தால் நான் அதுபற்றி அப்பாவாக்கு என்ன சொல்வது? தோட்டம் முழுக்க எனது நீ ச்சலுடகைக்காக என்னகை கண்டிக்கும். அன்னம்மாக்கா கட்டிக் கண்டிப்பாளோ? என்னவோ? அப்பாவை எப்படியோ சமாளித்துவிடலாம். 'ஸ்ரீ தர் சொன்னான் நான் செய்தனே' - என்றால் அவர் அதற்குமலே ஒன்றும் பச்சோமட்டார். நமது தமிழர்கள் தமிழ்ப்பண்பு, தமிழ்ப்பண்பு என்று ஏதோ பச்சுகிறார்கள். அவர்களையே போன்ற புதுமையான சமுதாயத்தினர் வறோ எவராமே இவ்வலகில் இல்ல. தங்கள் வீட்டுப்பண்ணிடம் அப்படி உதுத்தாதே, இப்படி உதுத்தாதே, கழுத்ததைத் தாழ்த்தி வெட்டாதே, இடையை இவ்வளவுக்குமலே காட்டாதே என்றெல்லாம் கற்றும் அவர்கள் தங்கள் சினிமாக் கதாநாயகிகள் மட்டும் எப்படி உதுத்தினாலும் மச்சிக் கொள்ளுகிறார்கள். தமிழ்ப்பத்திரிகைகளில் வளையிடப்படும் சினிமா நடிகையரின் கவர்ச்சிப் படங்களில் அவர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் நீ ச்சலுடகைகளில் பாம்பு போல் நளின்து கொண்டு நிற்கிறார்கள். வீட்டிலுள்ள இளம்பண்ணை இதில் நற்றில் ஒரு பகுதி செய்துவிட்டால் போதும். கோபித்துக் கொள்கிறார்கள்" என்றெல்லாம் யோசித்தான்.

ஸ்ரீ தர் எதிர்பார்த்திருக்கும் அவனது நண்பனான டாக்டர் சூரசேபைப் பற்றி அவன் எப்பிப்பட்டவனோ, என்ன ஆலோசனை கற்றுவானோ என்று கட்டப் பதமா பயப்பட்டான். "ஒரு வளையை வாழ்க்கையைச் சுவகைக் கத்திரியாத இன்றைய இலட்சிய இளஞர்கள் பலரையே போல அவனும் பண்ணைகளைப் பிற்போக்கான நிலையில் வதைத் திருக்க விரும்பும் ஒரு மடையனாய் இருந்தால் என்ன செய்வது?" என்று கட்ட அவள் எண்ணினாள். இருந்தாலும் தனது சிந்தனைகளை வளிக் காட்டாமல் ஸ்ரீ தரின் அழகிய முகத்தையே பார்த்து அதன் கவர்ச்சியைத் தன் மனதால் பரூகிக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

ஸ்ரீ தரையே பொறுத்தவரையில் அவன் கண்களை மட்டிக் கொண்டு காற்றில் அலையாடிய தன்னங்கீற்றுகளின் 'உர'ரென்ற சபத்தையும், களியாட்டக்காரர்கள் எழுப்பிய பலவறோ ஓசைகளையும், கடலின் ஓங்காரநாதத்தையும் மனமார அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். சூரவேத் வரும் வரையே அப்படியே இருப்பதென்று முடிவு கட்டிவிட்டான் அவன்.

பதமாதீரென, "ஸ்ரீ தர்! இதோ பாருங்கள் தன்னங்குற்றியிலிருந்த எறும்புகள் செய்த வலையை!" என்று கொண்டே எறும்புக் கடியால் தன்னுடம்பில் இரண்டு இடங்களில் ஏற்பட்டிருந்த சிவந்த தழும்புகளைத் தன் கால்கால் ஸ்ரீ தரூக்குத் தோட்டுக் காட்டினான்.

ஸ்ரீ தர் "பச்சோமலிரு பதமா. இல்லாவிட்டால் இன்னும் சில எறும்புகளைக் கொண்டு

வந்து கடிக்க விட்டுவிடுவனே" என்றான். தன் அமர்த்தியை அவள் காலபைப்புது அவனுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. "தன்னங்குற்றியிலிருந்த எறும்புகள் சிறியவை. நான் கட்டறும்புகளைக் கொண்டு வந்து கடிக்க விடுவனே" என்றான் அவன்.

புத்மாவாக்கு ஸ்ரீ தர் தன் எறும்புக் கடித் தழும்புகளைப் பார்க்க மறுத்ததும், கோபத்தை உண்டு பண்ணியது. தன் காதலிக் குச் சிறிது நோவென்றால் கடித்ததுள்ளி எழுந்து பார்ப்பவனல்லவா உண்மையைக் காதலன் என்று நினைத்துக் கொண்டே அவள் பசோது மனமாயிருந்தாள்.

அவள் இவ்வாறு அமர்த்தியுற்றதைக் கண்ட ஸ்ரீ தருக்கு அவள் மீது அனுதாபம் ஏற்பட்டது. கண்ணை விழித்துக் கொண்டு "எறும்பு எங்கே கடித்தது?" என்று கேட்டுக் கொண்டு அவள் சூட்டிக் காட்டிய இடங்களை எல்லாம் தன் கரங்களால் தடவி விட்டான். அவளுக்குத் தாங்க முடியாத கப்சம். என்றாலும் ஸ்பரிச சுக அனுபவத்தினால், மலேமும் மலேமும் கடிக்காத இடங்களையும் கடித்ததாகக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள். ஸ்ரீ தர் அவளது பொய்யைப் புரிந்து கொண்டானாயினும் ஒன்றுமறியாதவன் போல் அவள் காட்டிய இடங்களை மலேமும் மலேமும் தடவி கொண்டேயிருந்தான். இடையிடையே அவளை மல்ல துள்ளவும் அவன். "கட்டறும்பு கடிகிறது" என்று சல்லமாக வாய்கைக் குவித்து முன்கினான் அவன்.

10-00 000000000000 : 00000000 0000

Written by - அ.ந.கந் தசாமி -

Monday, 19 December 2011 11:48 - Last Updated Tuesday, 30 October 2018 23:06

